ISSN 0378 - 7079

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

C 56

36e jaargang

26 februari 1993

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Nummer | Inhoud | Bladzijde

I *Mededelingen*

. . . . . .

II *Voorbereidende besluiten*

Commissie

93/C 56/01 Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en de samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 1468/81 1

93/C 56/02 Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Samenwerkingsovereenkomst ter bescherming van de Noordoostatlantische kusten en wateren tegen vervuiling 13

Overeenkomst inzake samenwerking bij de bescherming van de kusten en het aquatische milieu van het Noordoostatlantische gebied tegen verontreiniging 14

93/C 56/03 Voorstel voor een verordening van de Raad houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwprodukten ten behoeve van de kleinere eilanden in de Egeïsche Zee 21

93/C 56/04 Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2299/89 betreffende gedragsregels voor geautomatiseerde boekingssystemen ... 28

93/C 56/05 Voorstel voor een richtlijn van de Raad met betrekking tot maatregelen tegen luchtverontreiniging door emissies van motorvoertuigen en tot wijziging van Richtlijn 70/220/EEG 34

II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en de samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 1468/81

(93/C 56/01)

COM(92) 544 def.

(Door de Commissie ingediend op 23 december 1992)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43, 100 A en 113,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2048/88 (2), inzonderheid op artikel 8, lid 3,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Overwegende dat de goede werking van de douane-unie en van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, met name met het oog op de voltooiing van de interne markt, een nauwe samenwerking vereist tussen de administratieve autoriteiten die in elke Lid-Staat met de uitvoering van de op deze twee gebieden vastgestelde bepalingen zijn belast; dat een en ander bovendien een doeltreffende samenwerking noodzakelijk maakt tussen de nationale autoriteiten en de Commissie, die belast is met de uitvoering van het Verdrag en de uit hoofde daarvan vastgestelde bepalingen;

Overwegende dat het derhalve dienstig is de regels vast te stellen volgens welke de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten elkaar bijstand dienen te verlenen en met de Commissie dienen samen te werken om de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften te verzekeren, met name door het voorkomen en opsporen van inbreuken op deze voorschriften en van iedere handelwijze die daarmee in strijd is of lijkt te zijn; dat, ten einde de doeltreffendheid van dit systeem en de uniforme toepassing ervan te waarborgen, deze regels op communautair niveau moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 1468/81 van de Raad van 19 mei 1981 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften (3) in een nauwe samenwerking tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en tussen deze autoriteiten en de Commissie voorziet; dat deze samenwerking doeltreffend is gebleken;

Overwegende niettemin dat, gezien de wijzigingen die de interne markt teweeg heeft gebracht en met name de afschaffing van de douanecontroles aan de binnengrenzen van de Gemeenschap, de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1468/81 in het licht van de opgedane ervaring dienen te worden gewijzigd ter versterking van de samenwerking tussen de administratieve autoriteiten die in de onderscheiden Lid-Staten met de uitvoering van de op het gebied van de douane-unie en het gemeenschappelijk landbouwbeleid vastgestelde bepalingen zijn belast; dat het, om redenen van duidelijkheid, dienstig is Verordening (EEG) nr. 1468/81 integraal te vervangen;

(1) PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13.
(2) PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 1.
(3) PB nr. L 144 van 2. 6. 1981, blz. 1.

Overwegende dat de vaststelling van communautaire voorschriften betreffende de wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en de samenwerking van deze autoriteiten met de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften, geen beletsel vormt voor de tenuitvoerlegging van de Overeenkomst van 1967 inzake wederzijdse bijstand tussen de douaneadministraties op gebieden die tot de uitsluitende bevoegdheid van de Lid-Staten blijven behoren; dat deze communautaire voorschriften bovendien geen beletsel mogen vormen voor de toepassing van de regels inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken in de Lid-Staten;

Overwegende bovendien dat de algemene communautaire regels tot instelling van een systeem van wederzijdse bijstand en samenwerking tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en tussen deze autoriteiten en de Commissie geen toepassing vinden indien zij met specifieke regelingen samenvallen, tenzij de algemene regels de administratieve samenwerking waarin deze specifieke voorschriften voorzien, verbeteren of versterken; dat, in het bijzonder, de invoering van het douane-informatiesysteem hoegenaamd niet van invloed is op de verplichtingen van de Lid-Staten inzake het verstrekken van informatie aan de Commissie overeenkomstig het bepaalde in de Verordeningen (EEG) nr. 1552/89 [1] en (EEG) nr. 595/91 [2] noch op het systeem van de fraudeformulieren die gebruikt worden om informatie van communautair belang te verspreiden;

Overwegende dat het versterken van de samenwerking tussen de Lid-Staten bovendien vereist dat onderzoeken en andere acties tussen hun bevoegde diensten worden gecoördineerd; dat het derhalve onontbeerlijk is dat de Commissie vollediger door de Lid-Staten wordt geïnformeerd;

Overwegende dat de Commissie tot taak heeft toe te zien op de gelijke behandeling van alle economische subjecten, door ervoor te zorgen dat de toepassing van het systeem van wederzijdse administratieve bijstand door de Lid-Staten geen discriminatie tussen de economische subjecten in de diverse Lid-Staten ten gevolge heeft;

Overwegende dat het dienstig is nader aan te geven welke verplichtingen in het kader van de wederzijdse administratieve bijstand op de Lid-Staten rusten wanneer ambtenaren van de nationale administraties van de Lid-Staten in opdracht of onder toezicht van een rechterlijke autoriteit een onderzoek instellen naar de toepassing van de douane- of landbouwvoorschriften;

Overwegende dat de bepalingen van deze verordening de nationale voorschriften betreffende de strafrechtelijke procedure onverlet laten; dat deze nationale voorschriften de wederzijdse administratieve bijstand niet mogen vertragen of beletten; dat het derhalve noodzakelijk is maatregelen vast te stellen die de goede werking van dit systeem garanderen;

Overwegende dat het noodzakelijk is de bevoegdheden van de met onderzoek in een andere Lid-Staat belaste nationale ambtenaren nader te omschrijven; dat bovendien moet worden voorzien in de mogelijkheid dat ambtenaren van de Commissie in zoverre nodig bij een nationaal onderzoek op het gebied van de wederzijdse administratieve bijstand worden betrokken en dat de bevoegdheden van deze ambtenaren nader dienen te worden omschreven;

Overwegende dat, ten einde de goede werking van het systeem te waarborgen, aan de gedane vaststellingen en de bij onderzoek in het kader van de wederzijdse administratieve bijstand in andere Lid-Staten of in derde landen verkregen inlichtingen geen geringere waarde mag worden toegekend op grond van het enkele feit dat zij niet van de betrokken Lid-Staat afkomstig zijn;

Overwegende dat het noodzakelijk is voor het welslagen van de administratieve samenwerking dat contacten met derde landen worden gelegd en dat, bijgevolg, de nodige actiemiddelen voor de Commissie worden voorzien;

Overwegende dat, met het oog op een snelle en systematische uitwisseling van de aan de Commissie medegedeelde gegevens, het noodzakelijk is dat gebruik wordt gemaakt van een speciaal voor dat doeleinde opgericht informaticanetwerk; dat het, in dit verband, eveneens aanbeveling verdient gevoelige informatie betreffende fraudes en onregelmatigheden op douane- en landbouwgebied in een centrale voor alle Lid-Staten toegankelijke databank op te slaan, met inachtneming van het vertrouwelijke karakter van de uitgewisselde informatie, in het bijzonder wat de persoonsgegevens betreft; dat, met het oog op het gevoelige karakter van dit vraagstuk, duidelijke en doorzichtige regels dienen te worden vastgesteld die de persoonlijke vrijheden waarborgen;

Overwegende dat Richtlijn . ./. . ./EEG van de Raad van . . . inzake de bescherming van natuurlijke personen in verband met de behandeling van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, van toepassing is op elke al dan niet geautomatiseerde behandeling van persoonsgegevens, wanneer deze behandeling plaatsvindt in het kader van activiteiten die onder het toepassingsgebied van het Gemeenschapsrecht vallen; dat de bepalingen van deze richtlijn van toepassing kunnen zijn op de uitwisseling van gegevens in het kader van de wederzijdse administratieve bijstand; dat het derhalve dienstig is naar deze richtlijn en naar de voor de uitvoering daarvan vastgestelde nationale bepalingen te verwijzen; dat, bovendien, het toepassingsgebied van deze verordening zich dient uit te strekken tot de beginselen inzake de bescherming van personen ten aanzien van de behandeling van hen betreffende persoonsgebonden gegevens;

Overwegende dat het aanbeveling verdient dat de Commissie de invoering en het beheer van geautomatiseerde systemen in de Lid-Staten in nauwe samenwerking met deze laatste tot stand brengt;

Overwegende dat het dienstig is dat de Commissie in kennis wordt gesteld van de gerechtelijke en administratieve procedures die in geval van niet-naleving van het bepaalde in de douane- en landbouwvoorschriften kunnen worden ingeleid;

Overwegende dat de douanediensten bij hun dagelijkse werkzaamheden zowel communautaire als niet-communautaire bepalingen dienen toe te passen; dat het derhalve dienstig is erop toe te zien dat de bepalingen op het gebied

[1] PB nr. L 155 van 7. 6. 1989, blz. 1.
[2] PB nr. L 67 van 14. 3. 1991, blz. 11.

van de wederzijdse administratieve bijstand die op communautair en niet-communautair niveau toepassing vinden, in zoverre mogelijk gelijklopend evolueren, inzonderheid wat de nieuwe technieken voor de uitwisseling en de opslag van gegevens betreffende fraudes en onregelmatigheden betreft,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In deze verordening zijn de voorwaarden vastgesteld waaronder de autoriteiten die in de Lid-Staten met de tenuitvoerlegging van de douane- of landbouwvoorschriften belast zijn, met de autoriteiten van de andere Lid-Staten en met de Commissie samenwerken om de naleving van deze voorschriften te waarborgen.

2. Wanneer specifieke verordeningen bepalingen op het gebied van de wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en tussen deze autoriteiten en de Commissie bevatten, is de onderhavige verordening slechts van toepassing voor zover de erin neergelegde bepalingen de administratieve samenwerking verbeteren of versterken.

Artikel 2

1. In de zin van deze verordening wordt verstaan onder:

— „douanevoorschriften", alle bepalingen met een communautair karakter en alle bepalingen ter uitvoering van de communautaire voorschriften in verband met de invoer, de uitvoer, de doorvoer en het verblijf van goederen die tussen de Lid-Staten en derde landen en tussen de Lid-Staten onderling worden verhandeld en die niet de status van communautaire goederen in de zin van artikel 9, lid 2, van het Verdrag bezitten of die ter verkrijging van deze status aanvullende controles en onderzoeken dienen te ondergaan;

— „landbouwvoorschriften", alle bepalingen die zijn vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en alle specifieke voorschriften die ten aanzien van door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen zijn vastgesteld;

— „verzoekende autoriteit", de bevoegde autoriteit van een Lid-Staat die een verzoek om bijstand indient;

— „aangezochte autoriteit", de bevoegde autoriteit van een Lid-Staat waaraan een verzoek om bijstand wordt gericht;

— „administratief onderzoek", alle controles, verificaties en acties die door ambtenaren van de in artikel 1, lid 1, bedoelde administratieve autoriteiten worden verricht respectievelijk ingesteld bij het vervullen van hun taak die erin bestaat de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften te waarborgen en, in voorkomend geval, inbreuken op deze voorschriften vast te stellen, met uitzondering van de acties die op verzoek of onder direct toezicht van een gerechtelijke autoriteit worden ingesteld;

— „persoonsgegevens", de in artikel 2, onder a), van Richtlijn . ./. . ./EEG omschreven gegevens.

2. Elke Lid-Staat doet de overige Lid-Staten en de Commissie een lijst toekomen van de bevoegde autoriteiten die als contactpersoon voor de toepassing van deze verordening zijn aangewezen.

In de zin van deze verordening worden onder „bevoegde autoriteiten" verstaan de autoriteiten die overeenkomstig het bepaalde in de eerste alinea zijn aangewezen.

Artikel 3

Wanneer de nationale autoriteiten naar aanleiding van een verzoek om administratieve bijstand of een op de voet van deze verordening door een andere Lid-Staat of door de Commissie gedane mededeling, besluiten een gerechtelijk onderzoek of een actie in te stellen die bepaalde elementen omvat waarvan de uitvoering onder de nationale bepalingen ter zake van de strafrechtelijke procedures valt, worden de aldus verkregen inlichtingen betreffende de toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften, of althans de essentiële elementen van het dossier met behulp waarvan een einde kan worden gemaakt aan de frauduleuze praktijken, medegedeeld in het kader van de administratieve samenwerking waarin deze verordening voorziet, tenzij de te dien einde voor elk afzonderlijk geval geraadpleegde rechterlijke autoriteit zich daartegen verzet.

TITEL I

BIJSTAND OP VERZOEK

Artikel 4

1. Op aanvraag van de verzoekende autoriteit verstrekt de aangezochte autoriteit eerstgenoemde alle gegevens die zij nodig heeft om toezicht te houden op de naleving van de douane- of landbouwvoorschriften, in het bijzonder die welke betrekking hebben op:

— de toepassing van de douanerechten en heffingen van gelijke werking evenals van de landbouwheffingen en andere heffingen waarin is voorzien in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen van toepassing zijn,

— de verrichtingen die onder het financieringsstelsel van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw vallen.

2. Voor het verkrijgen van de gevraagde gegevens gaat de aangezochte autoriteit, of de administratieve autoriteit tot dewelke zij zich wendt, te werk als handelde zij ten eigen behoeve of op verzoek van een andere autoriteit uit eigen land.

Artikel 5

Op aanvraag van de verzoekende autoriteit verstrekt de aangezochte autoriteit eerstgenoemde alle verklaringen en documenten of voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van documenten die betrekking hebben op handelingen waarop de douane- en landbouwvoorschriften van toepassing zijn en waarover zij beschikt of die zij zich verschaft op de wijze als bepaald in artikel 4, lid 2.

Artikel 6

1. Op aanvraag van de verzoekende autoriteit geeft de aangezochte autoriteit de geadresseerde kennis of doet zij hem met inachtneming van de regels die van kracht zijn in de Lid-Staat waar zij is gevestigd, kennis geven van alle besluiten of beslissingen die uitgaan van de administratieve autoriteiten en betrekking hebben op de toepassing van de douane- of landbouwvoorschriften.

2. De verzoeken om kennisgeving, die het onderwerp moeten vermelden van de besluiten of beslissingen waarvan kennis moet worden gegeven, gaan vergezeld van een vertaling in de officiële taal of een van de officiële talen van de Lid-Staat waar de aangezochte autoriteit is gevestigd, met dien verstande dat de aangezochte autoriteit het recht heeft van een dergelijke vertaling af te zien.

Artikel 7

Op aanvraag van de verzoekende autoriteit oefent de aangezochte autoriteit binnen haar ressort voor zover mogelijk een bijzonder toezicht uit of doet zij een dergelijk toezicht uitoefenen op:

a) personen ten aanzien van wie een gegrond vermoeden bestaat dat zij de douane- of landbouwvoorschriften overtreden, in het bijzonder op de bewegingen van deze personen;

b) plaatsen waar goederen worden opgeslagen onder omstandigheden waarvan redelijkerwijze mag worden verondersteld dat zij gericht zijn op handelingen die in strijd zijn met de douane- of landbouwvoorschriften;

c) goederenbewegingen waarvan wordt medegedeeld dat zij kunnen plaatsvinden in het kader van handelingen die in strijd zijn met de douane- of landbouwvoorschriften;

d) vervoermiddelen waarvan redelijkerwijze mag worden aangenomen dat zij worden gebruikt voor handelingen die in strijd zijn met de douane- of landbouwvoorschriften.

Artikel 8

Op aanvraag van de verzoekende autoriteit deelt de aangezochte autoriteit eerstgenoemde door middel van rapporten en andere documenten of voor eensluidend gewaarmerkte afschriften of uittreksels daarvan alle gegevens mede die haar ter beschikking staan of die zij op de in artikel 4, lid 2, bedoelde wijze verkrijgt met betrekking tot geconstateerde of voorgenomen handelingen die strijdig zijn of de verzoekende autoriteit strijdig lijken te zijn met de douane- of landbouwvoorschriften.

Originele documenten en voorwerpen worden evenwel slechts toegezonden indien de bepalingen die van kracht zijn in de Lid-Staat waar de aangezochte autoriteit gevestigd is zich hier niet tegen verzetten.

Artikel 9

1. Op aanvraag van de verzoekende autoriteit stelt de aangezochte autoriteit een passend administratief onderzoek in of doet zij een dergelijk onderzoek instellen naar handelingen die strijdig zijn of die de verzoekende autoriteit strijdig lijken te zijn met de douane- of landbouwvoorschriften.

Bij dit administratieve onderzoek gaat de aangezochte autoriteit, of de administratieve autoriteit tot dewelke zij zich wendt, te werk als handelde zij ten eigen behoeve of op verzoek van een andere autoriteit van haar eigen land.

De aangezochte autoriteit deelt de resultaten van dit administratieve onderzoek aan de verzoekende autoriteit mede.

2. De verzoekende autoriteit en de aangezochte autoriteit kunnen overeenkomen dat het in lid 1 bedoelde administratieve onderzoek in aanwezigheid van door de verzoekende autoriteit aangewezen ambtenaren plaatsvindt.

De ambtenaren van de verzoekende autoriteit die aanwezig zijn bij administratief onderzoek in een andere Lid-Staat dienen zich te allen tijde te kunnen legitimeren. Zij genieten op het grondgebied van deze Lid-Staat de bescherming welke ambtenaren van de aangezochte autoriteit wordt geboden door de wetten en voorschriften van de betrokken Lid-Staat. Zij worden gelijkgesteld met de laatstgenoemde ambtenaren ten aanzien van de overtredingen waarvan zij eventueel het slachtoffer zijn en van die welke zij zelf begaan.

De ambtenaren van de aangezochte autoriteit dragen op ieder moment zorg voor de voortgang van het administratieve onderzoek. Het is ambtenaren van de verzoekende autoriteit niet toegestaan eigener beweging de aan ambtenaren van de aangezochte autoriteit verleende controlebevoegdheid uit te oefenen. Zij hebben evenwel toegang tot de plaatsen en documenten waartoe laatstgenoemden toegang hebben.

Voor zover op grond van de nationale bepalingen inzake de strafrechtelijke procedure bepaalde handelingen voorbehouden zijn aan ambtenaren die daartoe specifiek door de nationale wet zijn aangewezen, nemen de ambtenaren van de verzoekende autoriteit niet deel aan deze handelingen. Zij nemen in geen geval deel aan huiszoekingen of officiële ondervragingen van personen in het kader van de strafwetgeving. Zij hebben echter wel toegang tot de aldus ingewonnen informatie.

Artikel 10

De verzoekende autoriteit en de aangezochte autoriteit kunnen overeenkomen dat door de verzoekende autoriteit

gemachtigde ambtenaren, onder de door de aangezochte autoriteit vastgestelde voorwaarden, ten kantore van de administratieve autoriteiten van de Lid-Staat waaronder de aangezochte autoriteit ressorteert gegevens betreffende de toepassing van de douane- of landbouwvoorschriften mogen verzamelen die de verzoekende autoriteit nodig heeft en die zich bevinden in stukken waartoe de in deze kantoren werkzame personeelsleden toegang hebben. De genoemde ambtenaren zijn gemachtigd kopieën te maken van deze stukken.

Artikel 11

De bevoegde instanties van de Lid-Staat waar de verzoekende autoriteit gevestigd is kunnen zich beroepen op de vaststellingen, attestaties, informatie, documenten, voor echt gewaarmerkte afschriften en alle inlichtingen die door ambtenaren van de aangezochte autoriteit in de in de artikelen 4 tot en met 10 van deze verordening bedoelde gevallen van bijstand worden verkregen. In dergelijk geval kan hieraan geen geringere waarde worden toegekend op grond van het enkele feit dat zij niet van functionarissen van de verzoekende autoriteit afkomstig zijn.

TITEL II

BIJSTAND OP EIGEN INITIATIEF

Artikel 12

Onder de voorwaarden vastgesteld in de artikelen 13 en 14 van deze verordening verlenen de bevoegde autoriteiten van elke Lid-Staat bijstand aan de bevoegde autoriteiten van de andere Lid-Staten zonder dat deze laatsten hierom vooraf hebben verzocht.

Artikel 13

Wanneer de bevoegde autoriteiten van de onderscheidene Lid-Staten zulks dienstig achten voor het toezicht op de naleving van de douane- of landbouwvoorschriften:

a) oefenen zij in zoverre mogelijk het in artikel 7 van deze verordening omschreven bijzondere toezicht uit of doen zij dit toezicht uitoefenen;

b) doen zij de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken Lid-Staten, met name in de vorm van rapporten en andere documenten of voor eensluidend gewaarmerkte afschriften of uittreksels daarvan, mededeling van alle hen ter beschikking staande gegevens betreffende handelingen die strijdig zijn of hen strijdig lijken te zijn met de douane- of landbouwvoorschriften.

Artikel 14

De bevoegde autoriteiten van iedere Lid-Staat delen de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken Lid-Staten onverwijld alle dienstige gegevens mede betreffende handelingen die strijdig zijn of hen strijdig lijken te zijn met de douane- of landbouwvoorschriften, in het bijzonder gegevens betreffende bij deze handelingen betrokken goederen en betreffende nieuwe middelen en methoden die daarbij worden gebruikt.

Artikel 15

De door ambtenaren van een Lid-Staat verkregen informatie die aan een andere Lid-Staat wordt doorgezonden in de gevallen van spontane administratieve bijstand als bedoeld in de artikelen 12, 13 en 14 van deze verordening kan worden ingeroepen door de bevoegde instanties van de Lid-Staat waarvoor deze informatie bestemd is. In dergelijk geval kan hieraan geen geringere waarde worden gehecht op grond van het enkele feit dat zij niet van ambtenaren van de laatstgenoemde Lid-Staat afkomstig is.

TITEL III

BETREKKINGEN MET DE COMMISSIE

Artikel 16

1. De bevoegde autoriteiten van iedere Lid-Staat stellen de Commissie, zodra zij daarover beschikken, in kennis van:

a) alle gegevens welke zij dienstig achten betreffende:
   — goederen waarmee handelingen zijn verricht of waarmee vermoedelijk handelingen zijn verricht die strijdig zijn met de douane- of landbouwvoorschriften,
   — de methoden en praktijken die zijn toegepast of vermoedelijk zijn toegepast om de douane- of landbouwvoorschriften te overtreden,
   — de verzoeken om bijstand, de maatregelen die zijn getroffen en de informatie die is uitgewisseld uit hoofde van de artikelen 4 tot en met 15 van deze verordening;

b) alle gegevens betreffende tekortkomingen of leemten in de douane- of landbouwvoorschriften waarvan het bestaan bij de toepassing van deze voorschriften kon worden aangetoond of verondersteld.

2. De Commissie stelt de bevoegde autoriteiten van iedere Lid-Staat, zodra zij daarover beschikt, in kennis van alle gegevens welke deze autoriteiten nodig hebben om de naleving van de douane- of landbouwvoorschriften te verzekeren.

Artikel 17

1. Wanneer de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat vaststellen dat bepaalde handelingen strijdig zijn of lijken te zijn met de douane- of landbouwvoorschriften en deze handelingen van bijzonder belang zijn op communautair niveau en met name:

— wanneer zij in andere Lid-Staten vertakkingen hebben of zouden kunnen hebben; of

— wanneer soortgelijke handelingen volgens die autoriteiten ook in andere Lid-Staten zouden kunnen zijn verricht,

delen deze autoriteiten de Commissie zo spoedig mogelijk, op eigen initiatief of op met redenen omkleed verzoek van de Commissie, alle ter zake dienende gegevens mede, in voorkomend geval in de vorm van documenten of kopieën of uittreksels van documenten die voor de kennis van de feiten noodzakelijk zijn, ten einde de Commissie in staat te stellen de door de Lid-Staten genomen maatregelen te coördineren.

De Commissie deelt deze gegevens aan de bevoegde autoriteiten van de overige Lid-Staten mede.

2. Wanneer de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat de bepalingen van lid 1 in toepassing brengen, kunnen zij de in artikel 13, onder b), en artikel 14 van deze verordening bedoelde mededeling aan de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken Lid-Staten achterwege laten.

3. Op met redenen omkleed verzoek van de Commissie handelen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 4 tot en met 8 van deze verordening.

4. Wanneer de Commissie van mening is dat bepaalde handelingen strijdig zijn of lijken te zijn met de douane- of landbouwvoorschriften, geeft zij de betrokken Lid-Staat of Lid-Staten daarvan kennis en stelt of stellen deze ten spoedigste een onderzoek in waarbij functionarissen van de Commissie kunnen worden betrokken. Deze deelneming vindt, na kennisgeving aan de betrokken Lid-Staat of Lid-Staten, plaats onder de voorwaarden die zijn bepaald in artikel 9, lid 2, tweede en derde alinea's van deze verordening.

De betrokken Lid-Staat stelt de Commissie in kennis van de resultaten van dit onderzoek.

5. De vertegenwoordigers van de Commissie kunnen de in artikel 10 van deze verordening bedoelde gegevens verzamelen onder de in dit artikel vastgestelde voorwaarden.

6. De bepalingen van dit artikel doen geen afbreuk aan het recht op informatie of aan de controlebevoegdheid welke de Commissie aan andere geldende voorschriften ontleent.

Artikel 18

De Commissie belegt vergaderingen met de vertegenwoordigers van de Lid-Staten ten einde:

— in het algemeen de werking van de bij deze verordening ingestelde wederzijdse bijstand te onderzoeken;

— vast te stellen op welke wijze de toezending van de in de artikelen 16 en 17 van deze verordening bedoelde inlichtingen in de praktijk dient te geschieden;

— de krachtens de artikelen 16 en 17 van deze verordening aan de Commissie verstrekte inlichtingen te onderzoeken ten einde er lering uit te trekken, de nodige maatregelen voor te stellen ter beëindiging van transacties die strijdig zijn bevonden met de douane- of landbouwvoorschriften en, in voorkomend geval, wijzigingen van of aanvullingen op de bestaande communautaire voorschriften voor te stellen;

— door de Commissie gecoördineerde, overeenkomstig het bepaalde in deze verordening uit te voeren onderzoeken voor te bereiden;

— van gedachten te wisselen over de maatregelen die worden genomen om het vertrouwelijke karakter van de uit hoofde van deze verordening uitgewisselde inlichtingen, andere dan die waarop titel V betrekking heeft, en met name van de persoonsgegevens, veilig te stellen.

TITEL IV

BETREKKINGEN MET DERDE LANDEN

Artikel 19

Mits het betrokken derde land zich er rechtens toe verbonden heeft de nodige bijstand te verlenen voor het verzamelen van bewijsmateriaal inzake het onregelmatige karakter van transacties die strijdig lijken te zijn met de douane- of landbouwvoorschriften dan wel voor het vaststellen van de omvang van transacties waarvan is vastgesteld dat zij strijdig zijn met deze voorschriften, kunnen de op grond van deze verordening verkregen gegevens aan dit land worden medegedeeld met toestemming van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten die ze hebben verstrekt of, in voorkomend geval, van de Commissie en, indien nodig, de belanghebbende, zulks met inachtneming van de nationale bepalingen die krachtens Richtlijn . . /. . . /EEG, en met name hoofdstuk IV daarvan, worden vastgesteld en van de overeenkomstige bepalingen welke bij de Commissie van toepassing zijn, met dien verstande dat het welslagen van het onderzoek daardoor niet in gevaar mag worden gebracht.

De mededeling kan door de Commissie worden gedaan, in welk geval deze met passende middelen een bescherming waarborgt die gelijkwaardig is aan die waarin artikel 39, lid 1, van deze verordening voorziet.

Artikel 20

1. De Commissie is bevoegd onderhandelingen met derde landen aan te gaan voor het sluiten van overeenkomsten die een systeem van wederzijdse bijstand en onderzoek vaststellen, ten einde de noodzakelijke inlichtingen te verkrijgen en hen te verstrekken voor de toepassing van deze verordening onder de voorwaarden gesteld in artikel 19 en onder voorwaarde dat het derde land zich juridisch verbindt dit te doen.

2. Ten einde de doelstellingen van deze verordening te verwezenlijken kan de Commissie op de voet van artikel 19 van deze verordening communautaire missies voor administratieve samenwerking en onderzoek in derde lan-

den organiseren in nauw overleg en in nauwe samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten.

3. De in lid 1 bedoelde communautaire missies in derde landen vinden plaats onder de volgende voorwaarden:

a) de missie kan worden ondernomen op initiatief van de Commissie of op verzoek van een of meer Lid-Staten;

b) aan de missie wordt deelgenomen door daartoe aangewezen vertegenwoordigers van de Commissie en door ambtenaren welke daartoe door de betrokken Lid-Staat of Lid-Staten zijn aangewezen;

c) indien het communautaire belang ermee gediend is, kan de missie met toestemming van de Commissie en van de betrokken Lid-Staten eveneens uitgevoerd worden door ambtenaren van een Lid-Staat, met name op grond van een bilaterale bijstandsovereenkomst met een derde land. In dat geval worden de resultaten van de missie de Commissie ter kennis gebracht;

d) de kosten van de missies zijn ten laste van de Commissie.

4. De Commissie geeft de Lid-Staten kennis van de resultaten van de op grond van dit artikel uitgevoerde missies.

Artikel 21

1. De bevindingen en gegevens die voortvloeien uit de in artikel 20 van deze verordening bedoelde communautaire missies, met name in de vorm van door de bevoegde autoriteiten van de betrokken derde landen toegezonden documenten, worden behandeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 40 van deze verordening.

2. Aan de in lid 1 bedoelde bevindingen en gegevens kan geen geringere waarde worden toegekend op grond van het enkele feit dat zij niet afkomstig zijn van ambtenaren van de Lid-Staat die ze gebruikt in het kader van een administratief of gerechtelijk onderzoek of van een rechtsvervolging wegens niet-naleving van de douane- of landbouwvoorschriften of omdat zij buiten het douanegebied van de Gemeenschap zijn verkregen.

3. Met het oog op een dergelijk gebruik doet de Commissie de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten op hun verzoek originele exemplaren of gelegaliseerde afschriften van deze documenten toekomen.

Artikel 22

De Lid-Staten stellen de Commissie in kennis van gegevens welke zij met derde landen hebben uitgewisseld wanneer zulks van belang is voor de toepassing van deze verordening of voor de goede werking van de douane- en landbouwvoorschriften.

TITEL V

DOUANE-INFORMATIESYSTEEM

Invoering van een geautomatiseerd systeem

Artikel 23

1. Er wordt een geautomatiseerd informatiesysteem ingesteld. Dit systeem is bedoeld als hulpmiddel bij het voorkomen, opsporen en vervolgen van inbreuken op de douane- en landbouwvoorschriften, met uitzondering van de operaties gefinancierd door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw. Het maakt een snellere verspreiding van informatie en inlichtingen mogelijk en verbetert zodoende de doeltreffendheid van de procedures voor samenwerking en controle door de in deze verordening bedoelde bevoegde autoriteiten.

2. Het in lid 1 bedoelde systeem, hierna „douane-informatiesysteem (DIS)" genoemd, bestaat uit een centrale databank die kan worden geraadpleegd via terminals in elke Lid-Staat en bij de Commissie.

3. Met inachtname van de bepalingen van Richtlijn . . / . . . /EEG vinden de bepalingen van deze titel geen toepassing op de artikelen 16 en 17 van deze verordening.

Artikel 24

Het douane-informatiesysteem bevat, overeenkomstig zijn doelstellingen, gegevens die onder een van de hierna volgende categorieën vallen:

i) produkten,

ii) vervoermiddelen,

iii) ondernemingen,

iv) personen,

v) fraudetendensen,

vi) beschikbaarheid van ervaring.

Artikel 25

1. De in artikel 24 van deze verordening bedoelde gegevens van de categorieën i) tot en met iv) worden in het douane-informatiesysteem opgeslagen ter bevordering van de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften, met uitzondering van de operaties gefinancierd door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, ook wanneer er sprake is van bijzondere omstandigheden, ten behoeve van het volgen en signaleren van goederenbewegingen, het discreet uitoefenen van toezicht of het uitvoeren van specifieke controles.

2. De informatie en inlichtingen omvatten uitsluitend de voor het bereiken van de in lid 1 genoemde doeleinden noodzakelijke gegevens, met inbegrip van de persoonsgegevens.

3. In het kader van de in lid 1 bedoelde maatregelen mogen persoonsgegevens van de categorieën i) tot en met

iv) van artikel 24 van deze verordening uitsluitend in het douane-informatiesysteem worden opgenomen wanneer er, meer bepaald naar aanleiding van eerdere overtredingen, gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene inbreuken op de douane- of landbouwvoorschriften heeft begaan, bezig is dergelijke inbreuken te begaan of voornemens is deze te begaan.

Werking en gebruik

Artikel 26

1. Het douane-informatiesysteem wordt gezamenlijk ten uitvoer gelegd door de Commissie en de Lid-Staten. Met het oog hierop belegt de Commissie vergaderingen met de vertegenwoordigers van de Lid-Staten ten einde van gedachten te wisselen over:

— de invoering en de goede werking van het douane-informatiesysteem en over alle maatregelen die moeten worden genomen om de beveiliging van dit systeem te waarborgen;

— de noodzaak bepaalde gegevens in het douane-informatiesysteem op te slaan;

— de maatregelen die worden genomen om het vertrouwelijke karakter van de uit hoofde van deze verordening in het douane-informatiesysteem opgeslagen gegevens, en met name van de persoonsgegevens, veilig te stellen en erop toe te zien dat de voor de verwerking van deze gegevens verantwoordelijke personen de op hen rustende verplichtingen nakomen.

De Lid-Staten en de Commissie wijzen de ambtenaren aan die via terminals in elke Lid-Staat en bij de Commissie toegang hebben tot het douane-informatiesysteem.

2. De in het douane-informatiesysteem opgeslagen gegevens mogen alleen worden behandeld door de nationale autoriteiten en de diensten van de Commissie die hiertoe bevoegd zijn uit hoofde van de taak welke zij dienen te vervullen ter bereiking van het in artikel 23 omschreven doeleinde en voor het verrichten van de in artikel 25, lid 1, genoemde werkzaamheden.

3. Elke Lid-Staat deelt de Commissie mede welke nationale autoriteit met de invoering van het douane-informatiesysteem belast is.

Elke Lid-Staat doet de Commissie een lijst toekomen van de bevoegde autoriteiten die rechtstreeks toegang hebben tot het douane-informatiesysteem, waarbij voor elk van deze autoriteiten nader dient te worden aangegeven tot welke gegevens zij toegang heeft en voor welke doeleinden deze gegevens mogen worden gebruikt.

De Commissie duidt haar diensten aan die belast zijn met de invoering en het gebruik van het systeem en geeft aan tot welke gegevens zij toegang hebben en voor welke doeleinden deze gegevens mogen worden gebruikt.

De Commissie stelt de overige Lid-Staten hiervan in kennis.

De lijst van de nationale autoriteiten en van de aangeduide diensten van de Commissie wordt door de Commissie ter informatie bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

4. De Commissie belast zich met het opstellen en de bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* van de lijst van derde landen en internationale of regionale organisaties waarmee afspraken kunnen worden gemaakt betreffende de raadpleging van het douane-informatiesysteem voor de in artikel 27 vastgestelde doeleinden, rekening houdend met de bestaande bilaterale overeenkomsten en de zienswijze van de in artikel 36 van deze verordening bedoelde groep van toezichthoudende instanties omtrent het niveau van de aan persoonsgegevens te verlenen bescherming.

Artikel 27

De Commissie stelt de gegevens vast die voor elk der categorieën i) tot en met vi) van artikel 24 in het douane-informatiesysteem dienen te worden opgenomen, voor zover zulks aan het met het systeem nagestreefde doel beantwoordt. In de categorieën v) en vi) van artikel 24 mogen in geen geval persoonsgegevens voorkomen. Voor de categorieën i) tot en met iv) van artikel 24 zijn de inlichtingen die bij wijze van persoonsgegevens worden verstrekt, met inbegrip van de aanvullende commentaar, beperkt tot:

a) referentienummer in het douane-informatiesysteem,

b) naam, meisjesnaam, voornamen en pseudoniemen,

c) datum en plaats van geboorte,

d) nationaliteit,

e) paspoortnummer,

f) nummer van het identiteitsbewijs,

g) geslacht,

h) eventuele bijzondere en blijvende fysieke kenmerken,

i) adres,

j) of in de Lid-Staat die de gegevens verstrekt al dan niet een foto beschikbaar is,

k) soort van geval,

l) inlichtingen betreffende produkten, vervoermiddelen of ondernemingen die rechtstreeks of onrechtstreeks in verband kunnen worden gebracht met een bepaalde persoon,

m) motivering van het rapport,

n) voorgestelde actie,

o) code die aangeeft dat de betrokkene in het verleden een wapen droeg, zich schuldig heeft gemaakt aan geweldaden of ontsnapt is aan de bevoegde autoriteiten,

p) kruisverwijzingen naar de in het douane-informatiesysteem opgenomen gegevens betreffende personen, ondernemingen, goederen of vervoermiddelen die in verband kunnen worden gebracht met de verdachte,

q) reisroute,

r) geïnformeerde douanekantoren,

s) modus operandi,

t) identiteit van de te contacteren douane-autoriteiten.

De in artikel 8, lid 1, van Richtlijn . ./. . ./EEG vermelde persoonsgegevens worden in geen geval opgenomen.

Artikel 28

1. Wanneer aktiviteiten plaatsvinden onder de in artikel 25, lid 1, bedoelde bijzondere omstandigheden kan de volgende informatie geheel of ten dele door de bevoegde nationale autoriteiten worden ingewonnen en ter kennis worden gebracht van de autoriteit die de gegevens verstrekt:

a) het feit dat het betrokken produkt, vervoermiddel, de betrokken onderneming of persoon gelokaliseerd is,

b) de plaats, de tijd of de reden van de controle,

c) de reisroute en de bestemming,

d) de personen die de betrokkene begeleiden of de inzittenden van het vervoermiddel,

e) het gebruikte vervoermiddel,

f) de vervoerde voorwerpen,

g) de omstandigheden waaronder het goed, het vervoermiddel, de zaak of de persoon werden aangetroffen.

Wanneer dergelijke gegevens bij een discreet toezicht worden ingewonnen, dienen maatregelen te worden getroffen om het geheime karakter van dit toezicht te bewaren.

2. Wanneer, onder de in artikel 25, lid 1, bedoelde bijzondere omstandigheden, personen, vervoermiddelen en goederen kunnen worden onderzocht, geschiedt zulks overeenkomstig de wetten, voorschriften en procedures van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan het onderzoek plaatsvindt. Specifieke controles die strijdig zijn met de wetgeving van een Lid-Staat worden door deze Lid-Staat automatisch in discreet toezicht omgezet.

Artikel 29

1. Behoudens specifieke bepalingen in deze verordening, is het invoeren van gegevens in het douane-informatiesysteem onderworpen aan de overeenkomstig Richtlijn . . /. . . /EEG vastgestelde wetten, regelingen en procedures van de Lid-Staat die deze gegevens invoert, evenals aan de overeenkomstige bepalingen welke ter zake bij de Commissie van toepassing zijn.

2. Behoudens specifieke bepalingen in deze verordening, is de verwerking van uit het douane-informatiesysteem afkomstige gegevens, evenals de uitvoering van enige actie bedoeld in artikel 25 van deze verordening met toestemming van de autoriteit die de gegevens heeft ingevoerd of van de Commissie, onderworpen aan de overeenkomstig Richtlijn . . /. . . /EEG vastgestelde wetten, regelingen en procedures van de Lid-Staat die ze heeft ingevoerd, evenals aan de overeenkomstige bepalingen welke ter zake bij de Commissie van toepassing zijn.

Artikel 30

De door andere Lid-Staten of door de Commissie krachtens deze titel overgedragen gegevens mogen door de Lid-Staten of door de Instellingen van de Gemeenschap niet verder in een ander systeem dan het douane-informatiesysteem worden verwerkt. Deze gegevens mogen uitsluitend om technische redenen worden gekopieerd, mits zulks noodzakelijk is voor het opzoeken van inlichtingen door de autoriteiten welke daartoe door de Lid-Staten of de Commissie zijn aangewezen.

Wijziging van gegevens

Artikel 31

1. De Lid-Staten, respectievelijk de Commissie mogen uitsluitend door henzelf in het douane-informatiesysteem ingevoerde gegevens wijzigen, aanvullen, corrigeren of uitwissen.

2. Wanneer een Lid-Staat of de Commissie constateert dat de gegevens welke hij of zij heeft ingevoerd onjuist zijn of dat deze gegevens werden ingevoerd of zijn opgeslagen op een wijze die strijdig is met de bepalingen van deze verordening dan wel met de overeenkomstig Richtlijn . . / . . . /EEG vastgestelde nationale bepalingen of de overeenkomstige bepalingen welke ter zake bij de Commissie van toepassing zijn, wijzigt, corrigeert of verwijdert de betrokken Lid-Staat of de Commissie deze gegevens of vult deze aan en stelt de overige Lid-Staten en, in voorkomend geval, de Commissie daarvan in kennis.

3. Wanneer een Lid-Staat of de Commissie over bewijzen beschikt dat een bepaald gegeven onjuist is of in de databank werd ingevoerd of is opgeslagen onder omstandigheden die strijdig zijn met het bepaalde in deze verordening, wordt de Lid-Staat die de gegevens heeft ingevoerd of de Commissie daarvan ten spoedigste in kennis gesteld. De betrokken Lid-Staat of de Commissie verifieert de betreffende gegevens, corrigeert deze indien nodig of verwijdert onverwijld de onjuiste elementen daarvan. De Lid-Staat die de gegevens heeft ingevoerd of de Commissie stelt de overige Lid-Staten en de Commissie in kennis van elke correctie of schrapping.

4. Wanneer de betrokken Lid-Staat of de Commissie, op het tijdstip waarop de gegevens in het douane-informatiesysteem worden ingevoerd, constateert dat deze strijdig zijn met eerder ingevoerde gegevens in verband met de betreffende zaak of de gevraagde actie, stellen zij de autoriteit die de gegevens eerder had ingevoerd en de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis. De betrokken Lid-Staat en de Commissie pogen vervolgens deze zaak tot een oplossing te brengen. Indien geen overeenstemming wordt bereikt, worden de eerder ingevoerde gegevens bewaard en worden de elementen van de nieuwe gegevens die niet strijdig zijn met de eerstgenoemde in het systeem ingevoerd.

Bewaring van gegevens

Artikel 32

1. De in het douane-informatiesysteem ingevoerde gegevens worden bewaard met inachtneming van het bepaalde in artikel 6, onder e), van Richtlijn . . /. . . /EEG. Zij worden ten minste eenmaal per jaar op hun juistheid getoetst door de Lid-Staat die ze heeft ingevoerd of door de Commissie.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 34 van deze verordening worden gegevens die niet worden bewaard door de Lid-Staat die ze heeft ingevoerd of door de Commissie, onmiddellijk overgebracht naar het deel van het douane-informatiesysteem waarvoor overeenkomstig het bepaalde in lid 4 een beperkte toegang geldt.

3. Wanneer is voorzien in de overdracht van in het douane-informatiesysteem opgeslagen gegevens overeenkomstig het bepaalde in lid 2, worden de Lid-Staten en de Commissie daarvan systematisch één maand van tevoren in kennis gesteld.

4. De overeenkomstig het bepaalde in lid 2 overgedragen gegevens worden gedurende één jaar in het douane-informatiesysteem bewaard. Onverminderd het bepaalde in artikel 34 van deze verordening zijn zij dan evenwel nog uitsluitend toegankelijk voor de in artikel 25 bedoelde personen welke met de invoering van het systeem zijn belast en voor de nationale toezichthoudende instanties als bedoeld in artikel 36. Gedurende deze periode mogen zij uitsluitend worden geraadpleegd om de juistheid en de rechtmatigheid ervan te controleren, waarna zij dienen te worden uitgewist.

Uitoefening van de rechten van de betrokken personen

Artikel 33

1. Voor zover deze verordening ter zake geen specifieke bepalingen bevat en ten einde de juiste toepassing van de bepalingen betreffende de bescherming van personen ten aanzien van de verwerking van de in deze verordening bedoelde persoonsgegevens te waarborgen, wordt het douane-informatiesysteem in elke Lid-Staat beschouwd als een nationaal bestand waarop de krachtens Richtlijn . . / . . ./EEG vastgestelde nationale bepalingen van toepassing zijn.

Artikel 34

1. De in Richtlijn . . /. . ./EEG bedoelde rechten van personen ten aanzien van de verwerking van de in het douane-informatiesysteem opgeslagen persoonsgegevens, worden uitgeoefend met inachtneming van de wetten, voorschriften en procedures van de Lid-Staat waar zij deze rechten doen gelden en de overeenkomstige voorschriften van de Commissie.

2. Een Lid-Staat die een verzoek om toegang tot persoonsgegevens ontvangt, kan deze toegang weigeren indien de bekendmaking van deze gegevens nadelige gevolgen zou kunnen hebben voor het voorkomen, opsporen of beteugelen van inbreuken op de douane- of landbouwvoorschriften, met uitzondering van de operaties gefinancierd door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, overeenkomstig het bepaalde in artikel 14, lid 1, van Richtlijn . . /. . ./EEG.

De bekendmaking aan de betrokken persoon kan geweigerd worden in alle gevallen gedurende de periode wanneer de informatie in het systeem wordt ingebracht met het oog op de operaties vermeld in artikel 25, lid 1.

3. Wanneer de persoonsgegevens waarop een verzoek om toegang betrekking heeft, door een andere Lid-Staat of door de Commissie werden ingevoerd, wordt de toegang slechts verleend indien de Lid-Staat die de gegevens heeft ingevoerd of, al naargelang van het geval, de Commissie de gelegenheid heeft gehad zijn of haar zienswijze bekend te maken.

Beveiliging van het douane-informatiesysteem

Artikel 35

1. De Commissie en de Lid-Staten nemen overeenkomstig artikel 17 van Richtlijn . . /. . ./EEG alle noodzakelijke administratieve maatregelen ter beveiliging van het douane-informatiesysteem. In het bijzonder nemen zij de maatregelen die noodzakelijk zijn om te voorkomen dat gegevens tijdens de overdracht van gegevens en het vervoer van gegevensdragers door onbevoegden worden gelezen, gekopieerd, gewijzigd of verwijderd.

Deze maatregelen worden genomen:

i) door de Commissie en de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten wanneer zij betrekking hebben op de terminals van het douane-informatiesysteem die zich in de kantoren van de Commissie of in de Lid-Staten bevinden;

ii) door de Commissie en de Lid-Staten overeenkomstig het bepaalde in artikel 24 wanneer zij betrekking hebben op het douane-informatiesysteem en op de terminals die zich bevinden in de kantoren die om technische redenen en voor de in lid 2 bedoelde controles worden gebruikt.

2. De door de Commissie aangewezen dienst en de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten bedoeld in artikel 26 van deze verordening houden toezicht op de ondervraging van het douane-informatiesysteem en gaan na of de ondervragingen waren toegelaten en door bevoegde gebruikers werden verricht. Ten minste 1% van alle ondervragingen wordt gecontroleerd. Deze controles, die in het systeem worden geregistreerd, doen uitsluitend dienst als de vorengenoemde verificaties welke de door de Commissie aangewezen dienst en de in artikel 26 van deze verordening bedoelde bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten dienen te verrichten. Deze registratie wordt na zes maanden uit het systeem verwijderd.

Controle op de bescherming van personen ten aanzien van de opslag van persoonsgegevens

Artikel 36

1. De in artikel 30 van Richtlijn . . /. . ./EEG bedoelde onafhankelijke nationale toezichthoudende instanties oefenen controle uit op de bescherming van personen ten aanzien van de opslag van persoonsgegevens. Met het oog hierop hebben deze instanties toegang tot het douane-informatiesysteem.

2. Op verzoek van een nationale toezichthoudende instantie als bedoeld in lid 1 nodigt de Commissie de groep van nationale toezichthoudende instanties uit voor een vergadering waarbij alle problemen in verband met het toezicht op de bescherming van personen ten aanzien van de opslag van persoonsgegevens in het douane-informatiesysteem aan de orde kunnen worden gesteld.

Hierbij zal met name aandacht worden besteed aan het toezicht op de werking van het douane-informatiesysteem, aan alle moeilijkheden in verband met de toepassing of de interpretatie die zich in het kader van dit systeem kunnen

voordoen, aan de problemen die kunnen rijzen bij de in lid 1 bedoelde controles of in verband met het recht op toegang tot deze databank dat particuliere personen kunnen doen gelden en aan het formuleren van voorstellen voor gemeenschappelijke oplossingen voor deze problemen.

3. De naar aanleiding van de in lid 2 bedoelde vergaderingen opgestelde rapporten worden toegezonden aan de autoriteiten waaraan de nationale toezichthoudende instanties hun rapporten voorleggen.

4. Elke persoon kan, overeenkomstig de wetten, voorschriften en procedures van de betrokken Lid-Staat, elke nationale toezichthoudende instantie verzoeken in het douane-informatiesysteem de hem betreffende persoonsgegevens te verifiëren, evenals het gebruik dat daarvan wordt of werd gemaakt overeenkomstig het bepaalde in artikel 14, lid 2, van Richtlijn . ./. . ./EEG. Wanneer deze gegevens door een andere Lid-Staat of door de Commissie werden ingevoerd, wordt een en ander gecontroleerd met inachtneming van de wetten, voorschriften en procedures van de betrokken Lid-Staat of de ter zake geldende bepalingen welke bij de Commissie van toepassing zijn, in nauwe samenwerking met de nationale toezichthoudende instantie van de andere Lid-Staat.

Bekendmaking van het douane-informatiesysteem

Artikel 37

1. De Commissie neemt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een mededeling betreffende de invoering van het douane-informatiesysteem op.

2. Onverminderd de andere nationale bepalingen betreffende de kennisgeving van behandelingen die overeenkomstig Richtlijn . ./. . ./EEG worden vastgesteld, wordt het douane-informatiesysteem gekoppeld aan de registers van behandelingen die door de nationale toezichthoudende instanties overeenkomstig artikel 21 van deze richtlijn worden bijgehouden.

Verantwoordelijkheden en verplichtingen

Artikel 38

Wanneer overeenkomstig artikel 23 van Richtlijn . ./. . ./EEG tegen een Lid-Staat of tegen de Commissie een actie in verband met onjuiste gegevens wordt ingesteld en deze gegevens niet door de betrokken Lid-Staat of de Commissie werden ingevoerd, bepalen deze Lid-Staat en die welke de gegevens heeft ingevoerd evenals, in voorkomend geval, de Commissie in onderling overleg welk gedeelte van de eventueel bij wijze van schadevergoeding betaalde bedragen door de Lid-Staat die de gegevens heeft ingevoerd of door de Commissie aan de andere Lid-Staat of aan de Commissie zal worden terugbetaald. De aldus overeengekomen bedragen worden op verzoek terugbetaald.

TITEL VI

SLOTBEPALINGEN

Artikel 39

Onverminderd de in titel V neergelegde bepalingen betreffende het douane-informatiesysteem kan het beschikbaar stellen van de in deze verordening bedoelde documenten worden vervangen door het verstrekken van inlichtingen, in ongeacht welke vorm en voor dezelfde doeleinden, door middel van informaticasystemen.

Artikel 40

1. De gegevens die krachtens deze verordening in welke vorm dan ook worden verstrekt, met inbegrip van de in het douane-informatiesysteem opgeslagen gegevens, zijn vertrouwelijk. Zij vallen onder het beroepsgeheim en genieten de bescherming waarin de nationale wetgeving van de ontvangende Lid-Staat voor dergelijke gegevens voorziet en van de overeenkomstige bepalingen die voor de communautaire instanties gelden.

De in de eerste alinea bedoelde gegevens mogen met name niet worden doorgegeven aan andere personen dan die welke, in de Lid-Staten of bij de Instellingen van de Gemeenschap, er uit hoofde van hun functie kennis van dienen te nemen of ze dienen te gebruiken. Voorts mogen zij niet worden aangewend voor andere doeleinden dan die waarin de onderhavige verordening voorziet, tenzij de Lid-Staat of, al naar gelang van het geval, de Commissie, die ze heeft verstrekt of ze in het in artikel 23 van deze verordening bedoelde douane-informatiesysteem heeft ingevoerd daarvoor uitdrukkelijk toestemming heeft verleend, onder de door deze Lid-Staat of door de Commissie vastgestelde voorwaarden, en deze bekendmaking of dit gebruik niet strijdig zijn met de ter zake geldende bepalingen van de Lid-Staat waar de ontvangende autoriteit gevestigd is.

2. Onverminderd de in titel V neergelegde bepalingen betreffende het douane-informatiesysteem worden inlichtingen betreffende natuurlijke personen en rechtspersonen in het kader van deze verordening slechts verstrekt indien zulks strikt noodzakelijk is voor het voorkomen of vaststellen van handelingen die strijdig zijn met de douane- en landbouwvoorschriften.

3. Het bepaalde in de leden 1 en 2 vormt geen beletsel voor het gebruik van de krachtens deze verordening verkregen gegevens bij gerechtelijke procedures of rechtsvervolgingen die achteraf worden ingesteld wegens niet-naleving van de douane- of landbouwvoorschriften.

Indien de gegevens voor dit doel worden gebruikt, wordt de bevoegde autoriteit die ze heeft verstrekt daarvan onverwijld in kennis gesteld.

4. Wanneer een Lid-Staat de Commissie ervan in kennis stelt dat een natuurlijke persoon of een rechtspersoon waarvan de naam hem werd medegedeeld krachtens de bepalingen van de onderhavige verordening, na aanvullend onderzoek niet bij een onregelmatigheid betrokken blijkt te zijn, geeft de Commissie daarvan onverwijld kennis aan de instanties waaraan uit hoofde van deze verordening persoonsgegevens werden medegedeeld. Deze persoon wordt dan niet langer behandeld als een persoon die op basis van de eerste mededeling als betrokken bij een onregelmatigheid werd beschouwd. Wanneer de op deze persoon betrekking hebbende persoonsgegevens in het in artikel 23 bedoelde douane-informatiesysteem zijn opgeslagen, dienen zij daaruit te worden verwijderd.

Artikel 41

Voor de toepassing van deze verordening nemen de Lid-Staten alle nodige maatregelen ten einde:

a) intern een goede coördinatie te verzekeren tussen de in artikel 1, lid 1, bedoelde administratieve autoriteiten;

b) in hun onderlinge betrekkingen en voor zover nodig te zorgen voor een rechtstreekse samenwerking tussen de autoriteiten die zij hiertoe speciaal machtigen;

c) in onderling overleg en voor zover nodig de regels vast te stellen waarmee de goede werking van de wederzijdse bijstand als bedoeld in deze verordening kan worden verzekerd;

d) voor zover noodzakelijk en met inachtneming van de nationale voorschriften ter zake, bepalingen vast te stellen die de administratieve autoriteiten van een Lid-Staat welke ten aanzien van bepaalde goederen of personen een procedure van toezicht hebben ingeleid of de bewegingen van deze goederen of personen wensen te volgen, de mogelijkheid bieden om, in nauwe samenwerking met de autoriteiten van deze Lid-Staat, de betrokken goederen of personen op het grondgebied van een andere Lid-Staat onder toezicht te houden of te volgen met als enig doel het vermijden van onderbrekingen in de continuïteit van de procedure die een probleem zouden kunnen vormen bij de vaststelling van inbreuken op de douane- of landbouwvoorschriften, zulks tot het ogenblik waarop de autoriteiten van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de actie plaatsvindt deze kunnen overnemen.

Artikel 42

1. Deze verordening verplicht de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten niet elkaar bijstand te verlenen wanneer deze bijstand de openbare orde zou kunnen verstoren of andere wezenlijke belangen van de Lid-Staat waar zij gevestigd zijn zou kunnen schaden.

Elementen die verband houden met de commerciële of financiële belangen van de Lid-Staten worden niet als wezenlijke belangen beschouwd.

2. Elke weigering van bijstand wordt met redenen omkleed.

Artikel 43

Onverminderd het recht op informatie dat de Commissie aan andere bepalingen ontleent, geven de Lid-Staten de Commissie kennis van administratieve of rechterlijke beslissingen of de essentiële elementen daarvan die betrekking hebben op de toepassing van sancties wegens niet-naleving van de douane- of landbouwvoorschriften in gevallen waaromtrent mededelingen zijn gedaan overeenkomstig de artikelen 16 en 17 van deze verordening.

Artikel 44

Onverminderd de aan het in titel V bedoelde douane-informatiesysteem verbonden kosten en de bij wijze van schadevergoeding te betalen bedragen waarin artikel 38 voorziet, vorderen de Lid-Staten en de Commissie in geen geval terugbetalingen van de uit de toepassing van deze verordening voortvloeiende kosten, met uitzondering van de vergoedingen die eventueel aan deskundigen worden betaald.

Artikel 45

Onverminderd het bepaalde in artikel 2, lid 1, vijfde streepje, en artikel 3, laat deze verordening de toepassing in de Lid-Staten van de regels betreffende de strafrechtelijke vervolging en de wederzijdse hulp in strafzaken onverlet.

Artikel 46

1. Verordening (EEG) nr. 1468/81 wordt ingetrokken.

2. De verwijzingen naar Verordening (EEG) nr. 1468/81 worden geacht te zijn gedaan naar de onderhavige verordening.

Artikel 47

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van de Samenwerkingsovereenkomst ter bescherming van de Noordoostatlantische kusten en wateren tegen vervuiling

(93/C 56/02)

COM(92) 564 def.

(Door de Commissie ingediend op 23 december 1992)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 130 S,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in de eerste twee actieprogramma's van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu (1) veel nadruk wordt gelegd op het belang voor de Gemeenschap om op te treden tegen de verontreiniging van de zee in het algemeen en dat daarin onder meer wordt voorzien in de mogelijkheid om in communautair verband maatregelen te nemen tegen de verontreiniging die het gevolg is van vervoer en scheepvaart; dat daarin gesteld wordt dat de bescherming van het zeewater, met het oog op de instandhouding van vitale ecologische balansen, een prioritaire doelstelling is;

Overwegende dat in het derde actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu (2) wordt benadrukt dat bij ongevallen de overheid van de betrokken Lid-Staten snel, op gecoördineerde wijze en met de nodige middelen moet kunnen optreden;

Overwegende dat in het vierde milieu-actieprogramma (3) de bestrijding van de verontreiniging door olielozingen als prioriteit gehandhaafd blijft en dat daarin bovendien wordt gesteld dat aan het probleem van de vervuiling van de zee een steeds grotere prioriteit wordt toegekend; dat daarin erkend wordt dat, behalve aan olie, veel aandacht moet worden besteed aan andere gevaarlijke stoffen die over zee worden vervoerd;

Overwegende dat de Commissie namens de Gemeenschap heeft deelgenomen aan de onderhandelingen ter voorbereiding van een internationale Samenwerkingsovereenkomst ter bescherming van de Noordoostatlantische kusten en wateren tegen onopzettelijke vervuiling;

Overwegende dat als gevolg van deze onderhandelingen op 17 oktober 1990 te Lissabon de Samenwerkingsovereenkomst ter bescherming van de Noordoostatlantische kusten en wateren tegen vervuiling namens de Gemeenschap is aanvaard en vervolgens ondertekend krachtens een mandaat van de Raad;

Overwegende dat de Overeenkomst van Lissabon op het vlak van de internationale actie ter bestrijding van onopzettelijke vervuiling van de zee een lacune aanvult wat betreft het Noordoostatlantische gebied, aangezien de Oostzee, de Noordzee en de Middellandse Zee reeds het voorwerp uitmaken van multilaterale overeenkomsten inzake samenwerking bij onopzettelijke vervuiling van de zee;

Overwegende dat de Gemeenschap deze Overeenkomst dient goed te keuren om naast en met de Lid-Staten een bijdrage te kunnen leveren tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de Overeenkomst, met name in het licht van Beschikking 86/85/EEG van de Raad van 6 maart 1986 tot instelling van een communautair informatiesysteem voor de controle op en de beperking van de verontreiniging van de zee door olie en andere gevaarlijke stoffen (4),

BESLUIT:

Artikel 1

De op 17 oktober 1990 te Lissabon aanvaarde Samenwerkingsovereenkomst ter bescherming van de Noordoostatlantische kusten en wateren tegen vervuiling wordt namens de Europese Economische Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de in de voorgaande alinea bedoelde Overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De goedkeuringsakte wordt door de Voorzitter van de Raad van de Europese Gemeenschappen bij de Regering van Portugal nedergelegd, als bepaald in artikel 24, lid 2, van de Overeenkomst.

---

(1) PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 1, en PB nr. C 139 van 13. 6. 1977, blz. 1.
(2) PB nr. C 46 van 17. 2. 1983, blz. 9.
(3) PB nr. C 328 van 7. 12. 1987, blz. 23.
(4) PB nr. L 77 van 22. 3. 1986, blz. 33.

OVEREENKOMST

inzake samenwerking bij de bescherming van de kusten en het aquatische milieu van het Noordoostatlantische gebied tegen verontreiniging

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK SPANJE,

DE REGERING VAN DE FRANSE REPUBLIEK,

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK MAROKKO,

DE REGERING VAN DE PORTUGESE REPUBLIEK,

DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Bijeen op 17 oktober 1990 te Lissabon op de Conferentie voor de bescherming van de kusten en het aquatische milieu van het Noordoostatlantische gebied tegen verontreiniging door koolwaterstoffen en andere schadelijke stoffen,

GELET op de noodzaak om het milieu in het algemeen en het mariene milieu in het bijzonder te beschermen;

ERKENNEND dat de verontreiniging van het Noordoostatlantische gebied door koolwaterstoffen en andere schadelijke stoffen een bedreiging vormt voor het mariene milieu in het algemeen en de belangen van de kuststaten in het bijzonder;

OPMERKEND dat deze verontreiniging talrijke oorzaken heeft maar ERKENNEND dat bijzondere maatregelen zich opdringen bij ongevallen en andere gevallen van verontreiniging veroorzaakt door schepen, alsook door vaste en drijvende booreilanden;

GELEID DOOR DE WENS snel en doeltreffend op te treden in gevallen van verontreiniging van de zee die een bedreiging vormen voor de kusten of de daarmee samenhangende belangen van de kuststaten ten einde de door dergelijke voorvallen veroorzaakte schade te beperken;

WIJZEND op het belang van een daadwerkelijke voorbereiding op nationaal niveau ter bestrijding van gevallen van verontreiniging van de zee;

TEVENS het belang ERKENNEND van wederzijdse hulpverlening en internationale samenwerking tussen de Staten om hun kusten en de daarmee samenhangende belangen te beschermen;

WIJZEND op het belang van de afzonderlijk of gezamenlijk getroffen maatregelen ten einde het risico van gevallen van verontreiniging van de zee tot een minimum te beperken;

REKENING HOUDEND met het succes van de huidige regionale overeenkomsten en in het bijzonder met het actieplan van de Europese Gemeenschappen dat gericht is op hulpverlening in gevallen van ernstige verontreiniging van de zee door koolwaterstoffen of andere gevaarlijke stoffen,

Hebben hun gevolmachtigden aangewezen die na overlegging van hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten, overeenstemming hebben bereikt over hetgeen volgt:

Artikel 1

De overeenkomstsluitende partijen (hierna te noemen „de partijen") verbinden zich ertoe hetzij individueel of gezamenlijk uit hoofde van deze Overeenkomst alle nodige voorbereidingsmaatregelen te treffen ter bestrijding van gevallen van verontreiniging van de zee door koolwaterstoffen of andere schadelijke stoffen.

Artikel 2

In deze Overeenkomst wordt verstaan onder:

— „geval van verontreiniging", een voorval of een reeks voorvallen die dezelfde oorzaak hebben en leiden of dreigen te leiden tot een lozing van koolwaterstoffen of andere schadelijke stoffen, die schade berokkenen of kunnen berokkenen aan het mariene milieu, de kusten of de daarmee samenhangende belangen van een of meer partijen, en die een dringend optreden of enige andere onmiddellijke actie vereisen;

— „koolwaterstoffen", aardolie in al haar vormen, met name ruwe olie, stookolie, boorspoeling, residuen van koolwaterstoffen, alsook geraffineerde produkten;

— „andere schadelijke stoffen", alle stoffen met uitzondering van koolwaterstoffen maar met inbegrip van gevaarlijk afval, waarvan het vrijkomen in het mariene

milieu de gezondheid van mens, de ecosystemen of de levende hulpbronnen, de kusten of de daarmee samenhangende belangen van de partijen kan aantasten.

Artikel 3

Deze Overeenkomst is van toepassing op het Noordoostatlantische gebied, waaronder het gebied wordt verstaan dat begrensd wordt door de buitengrens van de exclusieve economische zone van elk van de overeenkomstsluitende Staten en:

a) in het noorden door een lijn van oost naar west die loopt van de zuidpunt van Ouessant langs de breedtecirkel 48° 27 min. noorderbreedte tot het snijpunt met de in de Overeenkomst inzake samenwerking bij het bestrijden van verontreiniging van de Noordzee door olie en andere schadelijke stoffen (Overeenkomst van Bonn) vastgestelde zuidwestelijke begrenzing, vervolgens langs de zuidwestelijke begrenzing in genoemde Overeenkomst van Bonn tot het snijpunt met de bij scheidsrechterlijke beslissing van 30 juni 1977 vastgestelde scheidslijn op het Continentaal Plat tussen Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, vervolgens langs deze scheidslijn tot het uiterst westelijke punt daarvan, namelijk punt N op 48° 6 min. 0 sec. noorderbreedte en 9° 36 min. 30 sec. westerlengte;

b) in het oosten door de in de Conventie ter bescherming van de Middellandse Zee tegen verontreiniging (Conventie van Barcelona) van 16 februari 1976 vastgestelde westgrens;

c) in het zuiden door de zuidgrens van de wateren die onder de soevereiniteit of de jurisdictie van het Koninkrijk Marokko vallen.

Artikel 4

1. Elke Staat die bij deze Overeenkomst partij is, installeert op welbepaalde plaatsen op zijn grondgebied, indien nodig in samenwerking met de betrokken bedrijfstakken, met inbegrip van het zeevervoer, en andere instanties, een minimum aan materieel om de lozing van koolwaterstoffen of andere schadelijke stoffen te kunnen bestrijden en zorgt voor het onderhoud ervan.

2. Elke partij roept een nationaal systeem voor de voorkoming en bestrijding van verontreiniging van de zee in het leven. Dit systeem omvat:

a) een beschrijving van de administratieve organisatie en de verantwoordelijkheid van elke bij de voorbereiding en uitvoering van preventie- en bestrijdingsmaatregelen betrokken instantie, in het bijzonder van de nationale autoriteit die bevoegd is om problemen inzake wederzijdse hulpverlening met de andere partijen te behandelen;

b) de aanwijzing van een nationaal operationeel contactcentrum dat belast is met het ontvangen en versturen van de in artikel 8, lid 3, van deze Overeenkomst genoemde verslagen inzake gevallen van verontreiniging van de zee;

c) een op voorkoming en bestrijding van genoemde gevallen van verontreiniging gericht nationaal interventieplan. Dit interventieplan omvat onder meer:

i) een omschrijving van de potentiële lozingsbronnen van koolwaterstoffen of andere schadelijke stoffen,

ii) een omschrijving van de bedreigde kwetsbare zones en hulpbronnen, alsook de prioriteiten bij de bescherming ervan,

iii) een lijst van het beschikbare materieel en personeel,

iv) een omschrijving van de opslagmogelijkheden en de middelen ter verwijdering van de eventueel geborgen koolwaterstoffen of andere schadelijke stoffen.

3. Bovendien organiseert elke partij, hetzij individueel of in het kader van een bilaterale of multilaterale samenwerking, opleidingsprogramma's voor het personeel ten einde de paraatheid van de met de bestrijding van de verontreiniging belaste diensten te verbeteren.

Artikel 5

1. De partijen werken te zamen richtsnoeren uit inzake de praktische, operationele en technische aspecten van een gezamenlijk optreden en stellen deze vast.

2. Om een daadwerkelijke samenwerking te vergemakkelijken verbindt elke partij zich ertoe de andere partijen de in artikel 4, lid 2, onder a) en b), bedoelde gegevens te verstrekken, alsook inlichtingen betreffende:

a) de nationale middelen (zowel inzake uitrusting als personeel) ter voorkoming en bestrijding van de betrokken verontreiniging, waarvan sommige in geval van verontreiniging voor internationale hulpverlening ter beschikking kunnen worden gesteld onder door de betrokken partijen vast te stellen voorwaarden;

b) nieuwe methoden ter voorkoming van zulke verontreiniging en nieuwe doeltreffende maatregelen ter bestrijding daarvan;

c) de belangrijkste gevallen van zulke verontreiniging die door haar zijn bestreden.

Artikel 6

De in het voorgaande artikel bedoelde samenwerking geldt eveneens in geval van verlies in zee van schadelijke stoffen in verpakking, containers, draagbare houders, tank-(aanhang)wagens of tankwagons.

Artikel 7

1. De partijen verlangen van hun bevoegde ambtenaren, alsmede van de gezagvoerders en andere verantwoordelijke personen van alle schepen die hun vlag voeren,

alsook van de booreilanden in zee die in de onder hun jurisdictie vallende zones in bedrijf zijn, dat zij onverwijld mededeling doen van elk voorval op hun vaartuig of booreiland dat een lozing van koolwaterstoffen of andere schadelijke stoffen tot gevolg heeft of dreigt te hebben. In het geval van vaartuigen moeten de verslagen in overeenstemming zijn met de door de Internationale Maritieme Organisatie te dien einde uitgewerkte bepalingen.

2. De partijen geven aan de vaartuigen en de luchtvaartuigen van hun maritieme inspectiedienst en andere diensten de instructie onverwijld een verslag op te maken van ieder door hen waargenomen geval van verontreiniging dat vermoedelijk door koolwaterstoffen of andere schadelijke stoffen veroorzaakt is.

3. De partijen verzoeken de gezagvoerders van alle schepen die hun vlag voeren en alle gezagvoerders van in hun land geregistreerde luchtvaartuigen onverwijld mededeling te doen van de aanwezigheid, aard en verspreiding van koolwaterstoffen of van andere schadelijke stoffen die een bedreiging kunnen vormen voor de kust of de daarmee samenhangende belangen van één of meerdere partijen.

Artikel 8

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt het Noordoostatlantische gebied verdeeld in zones die zijn omschreven in bijlage I bij deze Overeenkomst.

2. Een partij in wier zone zich een geval van verontreiniging voordoet, verzamelt de nodige gegevens betreffende de aard, omvang en eventuele gevolgen van het voorval.

3. Als de omvang van het geval van verontreiniging het billijkt, stelt de betrokken partij onverwijld alle andere partijen via hun operationele contactcentra in kennis van elke maatregel die zij heeft getroffen ter bestrijding van de koolwaterstoffen of andere schadelijke stoffen. Zij houdt deze stoffen onder observatie zo lang deze zich in haar zone bevinden en houdt de andere partijen op de hoogte van de evolutie van het geval van verontreiniging alsook van de genomen of geplande maatregelen.

4. Als de koolwaterstoffen of andere schadelijke stoffen afdrijven tot in een aangrenzende zone, rust de verplichting tot het verzamelen van de nodige gegevens en tot het in kennis stellen van de andere partijen op de partij in wier zone de koolwaterstoffen of andere stoffen zich inmiddels bevinden, behoudens andersluidende overeenkomsten tussen de betrokken partijen.

Artikel 9

1. De partijen kunnen zones van gezamenlijk belang aanwijzen.

2. In geval van verontreiniging in een zone van gezamenlijk belang moet de partij in wier zone het voorval zich voordoet niet alleen dadelijk de aangrenzende partijen in kennis stellen zoals bepaald in artikel 8, lid 3, maar moet zij tevens genoemde partij verzoeken deel te nemen aan het verzamelen van de nodige gegevens over de aard van het voorval en mede te beslissen of wegens de ernst of de omvang van het voorval een gezamenlijke bestrijding door beide partijen nodig is.

3. Behoudens het bepaalde in lid 4 van dit artikel, berust de verantwoordelijkheid voor het op gang brengen van een dergelijke gezamenlijke actie bij de partij in wier zone het voorval zich voordoet. Deze partij wijst een voor de coördinatie van de maatregelen verantwoordelijke instantie aan. Deze verzoekt om de nodig geachte hulp en zorgt voor de coödinatie van alle beschikbare hulpmiddelen. De aangrenzende partij verleent binnen de perken van haar mogelijkheden de gevraagde hulp en wijst tevens een verbindingsinstantie voor de actie aan.

4. De aangrenzende partij kan, mits daarover een Overeenkomst wordt gesloten met de partij in wier zone het voorval zich voordoet, de verantwoordelijkheid voor de coördinatie van de maatregelen op zich nemen ingeval:

a) de aangrenzende partij rechtstreeks door het voorval bedreigd wordt; of

b) het (de) betrokken vaartuig(en) de vlag van de aangrenzende partij (voert) voeren; of

c) het grootste deel van de middelen die voor de bestrijdingsoperatie nodig worden geacht, toebehoren aan de aangrenzende partij.

Ingeval de bepalingen van onderhavig lid worden toegepast, verleent de partij in wier zone het voorval zich voordoet alle nodige hulp aan de partij die de verantwoordelijkheid voor de actie op zich neemt.

Artikel 10

Een partij die hulp nodig heeft bij de bestrijding van verontreiniging of dreigende verontreiniging van de zee of van haar kusten, kan een beroep doen op de andere partijen. De partij die om hulp verzoekt dient, na eventueel het advies van andere partijen te hebben ingewonnen, de aard van de benodigde hulp aan te geven. De partijen op wie overeenkomstig dit artikel een beroep om hulp wordt gedaan, doen alles wat in hun macht ligt om de hulp te verlenen, rekening houdend met de technische middelen waarover zij beschikken, vooral in het geval van verontreiniging door andere schadelijke stoffen dan koolwaterstoffen.

Artikel 11

1. Geen enkele bepaling van deze Overeenkomst doet op enigerlei wijze afbreuk aan de soevereiniteit van de partijen over hun territoriale wateren, noch aan de juris-

dictie of de soevereine rechten die zij uitoefenen in hun exclusieve economische zone en op hun deel van het Continentaal Plat overeenkomstig het internationaal recht, noch aan de uitoefening van de rechten en de vrijheid van doorvaart en overvliegen die in het internationaal recht zijn vastgesteld en onder de bevoegdheid van de betrokken internationale organisaties vallen.

2. In geen geval kan de indeling in zones, bedoeld in de artikelen 8 en 9 van deze Overeenkomst, worden aangevoerd als precedent of argument in enige aangelegenheid betreffende soevereiniteit of jurisdictie.

Artikel 12

Elke partij zorgt voor toezicht op de scheepvaart door diensten voor het scheepvaartverkeer in het leven te roepen. Te dien einde plegen de partijen geregeld onderling overleg en nemen zij actief deel aan de voor deze ontwikkeling benodigde onderzoeken met inbegrip van de studies inzake onderlinge samenwerking tussen de nationale diensten voor het scheepvaartverkeer, die onder de auspiciën van de bevoegde internationale instanties worden uitgevoerd.

Artikel 13

1. Bij gebreke van een op bilaterale of multilaterale grondslag gesloten Overeenkomst betreffende de financiële regelingen aangaande maatregelen van de partijen ter bestrijding van verontreiniging van de zee, dragen de partijen de kosten van hun onderscheiden optreden bij de bestrijding van genoemde verontreiniging overeenkomstig de hieronder uiteengezette beginselen:

a) als het optreden van een partij op uitdrukkelijk verzoek van een andere partij geschiedt, vergoedt de hulpzoekende partij de hulpverlenende partij de kosten van haar optreden;

b) indien een partij uit eigen beweging optreedt, draagt zij de kosten van haar optreden;

c) indien het optreden geschiedt in een zone van gezamenlijk belang door de bij die zone betrokken partijen, zoals omschreven in artikel 9, draagt elke partij de kosten van haar eigen optreden.

2. De hulpzoekende partij kan haar verzoek te allen tijde intrekken, doch dient in dat geval de kosten te dragen die reeds zijn gemaakt door de hulpverlenende partij of waartoe deze zich reeds heeft verbonden.

3. Tenzij anderszins overeengekomen, worden de kosten van een optreden van een partij dat geschiedt op verzoek van een andere partij, berekend volgens de in het hulpverlenende land geldende wetgeving en praktijk betreffende de vergoeding van dergelijke door een aansprakelijke natuurlijke of rechtspersoon gemaakte kosten, eventueel op grond van een deskundigenverslag.

Artikel 14

1. Artikel 13 mag niet zo worden uitgelegd dat daardoor op enigerlei wijze afbreuk wordt gedaan aan de rechten van de partijen om op grond van andere toepasselijke bepalingen en regels van nationaal en internationaal recht van derden de kosten van een optreden ter bestrijding van verontreiniging of dreigende verontreiniging terug te vorderen.

2. De partijen kunnen samenwerken en elkaar bijstaan om de kosten van hun optreden terug te vorderen.

Artikel 15

1. De vergaderingen van de partijen worden gehouden met regelmatige tussenpozen en op elk tijdstip waarop, wegens bijzondere omstandigheden, daartoe wordt besloten overeenkomstig het huishoudelijk reglement.

2. Op hun eerste vergadering stellen de partijen een huishoudelijk reglement en een financieel reglement op, die met eenparigheid van stemmen dienen te worden aangenomen.

3. De depot-Regering roept de eerste vergadering van de partijen bijeen, en wel zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst.

Artikel 16

Op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, beschikt de Europese Economische Gemeenschap over een aantal stemmen dat gelijk is aan het aantal van haar Lid-Staten dat partij is bij deze Overeenkomst. De Europese Economische Gemeenschap oefent haar stemrecht niet uit in gevallen waarin haar Lid-Staten hun stemrecht uitoefenen en omgekeerd.

Artikel 17

De vergaderingen van de partijen hebben tot taak:

a) algemeen toezicht uit te oefenen op de uitvoering van deze Overeenkomst;

b) de doeltreffendheid van de ingevolge deze Overeenkomst getroffen maatregelen regelmatig te toetsen;

c) onverwijld de zones op te sporen en te omschrijven die op grond van hun milieukenmerken als uiterst kwetsbaar moeten worden beschouwd;

d) alle andere taken uit te oefenen die in het kader van deze Overeenkomst noodzakelijk kunnen zijn.

Artikel 18

1. Er wordt een internationaal centrum opgericht dat de Lid-Staten moet helpen snel en doeltreffend op te treden in geval van verontreiniging.

2. Dit centrum dat in de als depositaris optredende Staat gevestigd is, werkt samen met de instanties van de

andere partijen ten einde een snel en doeltreffend optreden te waarborgen in het gehele territoriale toepassingsgebied van deze Overeenkomst en eventueel zelfs daarbuiten.

3. De vergadering van de partijen bepaalt de functies van het centrum op grond van de richtsnoeren in bijlage II.

Artikel 19

1. Het internationaal centrum werkt voor de partijen dienstige voorstellen uit die gericht zijn op een verbetering van de mobiliteit en de complementariteit van het materieel van de onderscheiden partijen.

2. De aanbevelingen zullen in het bijzonder gericht zijn op vernieuwing of uitbreiding van de nationale voorraden.

Artikel 20

1. Onverminderd bijlage I, punt 3, van deze Overeenkomst, wordt een voorstel van een partij tot wijziging van deze Overeenkomst of van de bijlagen daarbij bestudeerd op een vergadering van de partijen. Nadat het voorstel met eenparigheid van stemmen is aangenomen, wordt de wijziging door de depot-Regering ter kennis van de partijen gebracht.

2. De wijziging treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum waarop de depot-Regering van alle partijen een kennisgeving van goedkeuring heeft ontvangen.

Artikel 21

1. Elke overeenkomstsluitende partij draagt 2,5 % bij aan de uitgaven voor het verrichten van de in bijlage II van deze Overeenkomst vermelde secretariaatstaken. Het saldo van de uitgaven komt voor 2/3 voor rekening van de depot-Regering. Het resterende derde wordt als volgt over de andere Staten verdeeld:

— Koninkrijk Spanje: 40 %,

— Franse Republiek: 40 %,

— Koninkrijk Marokko: 20 %.

2. De andere in bijlage II vermelde functies van het centrum worden, voor zover toegestaan, gefinancierd door middel van de vrijwillige bijdrage van de partijen waarvan het bedrag op de vergadering van de partijen wordt vastgesteld.

Artikel 22

1. De ondertekenende Staten en de Europese Economische Gemeenschap worden partij bij deze Overeenkomst door ondertekening zonder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, dan wel door ondertekening met voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, gevolgd door bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.

2. De akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring worden nedergelegd bij de Regering van Portugal.

3. Deze Overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum waarop alle in dit artikel bedoelde Staten en de Europese Economische Gemeenschap de Overeenkomst hebben ondertekend zonder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, of een akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring hebben nedergelegd.

Artikel 23

1. De partijen kunnen met eenparigheid van stemmen andere kuststaten van het Noordoostatlantische gebied uitnodigen tot deze Overeenkomst toe te treden.

2. In zulk geval worden de artikelen 3 en 21 van deze Overeenkomst, alsmede bijlage I, dienovereenkomstig gewijzigd. De wijzigingen worden aangenomen met eenparigheid van stemmen op een vergadering van de overeenkomstsluitende partijen en worden van kracht bij de inwerkingtreding van deze Overeenkomst voor de toetredende Staat.

Artikel 24

1. Voor elke Staat die tot deze Overeenkomst toetreedt, treedt de Overeenkomst in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum van nederlegging door deze Staat van zijn akte van toetreding.

2. De akten van toetreding dienen te worden nedergelegd bij de Regering van Portugal.

Artikel 25

1. Iedere partij kan deze Overeenkomst na vijf jaar opzeggen.

2. Opzegging geschiedt door een schriftelijke kennisgeving gericht aan de depot-Regering, die alle andere partijen in kennis stelt van de opzegging en van de datum van ontvangst daarvan.

3. De opzegging wordt van kracht één jaar na de ontvangst van de kennisgeving daarvan door de depot-Regering.

Artikel 26

De depot-Regering stelt de overeenkomstsluitende partijen en de partijen bedoeld in artikel 18 van deze Overeenkomst in kennis van:

a) elke ondertekening van deze Overeenkomst;

b) de nederlegging van de akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding en de ontvangst van kennisgevingen van opzegging;

c) de datum van inwerkingtreding van deze Overeenkomst;

d) de ontvangst van kennisgevingen van goedkeuring betreffende wijzigingen van deze Overeenkomst of van de bijlagen daarbij, alsmede de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingen.

Artikel 27

Het origineel van deze in het Arabisch, Spaans, Frans en Portugees gestelde Overeenkomst, waarvan de Franse versie authentiek is, wordt nedergelegd bij de Portugese Regering, die gewaarmerkte afschriften daarvan toezendt aan de overeenkomstsluitende partijen en een gewaarmerkt afschrift toezendt aan de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties voor registratie en publikatie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Overeenkomst hebben geplaatst en haar van hun zegel hebben voorzien.

Voor de Regering van de Franse Republiek,

de voor zeezaken bevoegde onderminister van de minister van Openbare Werken, Huisvesting, Verkeer en Zeezaken

JACQUES MELLICK

Voor de Regering van het Koninkrijk Spanje,

de minister van Openbare Werken en Stedebouw,

JAVIER SAENZ COSCULLUELA

Voor het Koninkrijk Marokko,

de minister van Binnenlandse Zaken en Voorlichting,

DRISS BASRI

Voor de Regering van de Portugese Republiek,

de minister van Milieu en Natuurlijke Hulpbronnen

FERNANDO REAL

Voor de Europese Economische Gemeenschap,

het lid van de Commissie dat bevoegd is voor milieu,

CARLO RIPA DI MEANA

BIJLAGE I

1. Onverminderd de tussen de overeenkomstsluitende partijen gesloten bilaterale verdragen, stemmen de in artikel 8, lid 1, genoemde zones overeen met de exclusieve economische zone van ieder van de overeenkomstsluitende partijen.

2. De eventueel overeenkomstig het vorige lid gesloten verdragen dienen medegedeeld te worden aan de depot-Regering die een afschrift daarvan toezendt aan de overeenkomstsluitende partijen. Zij treden in werking voor alle overeenkomstsluitende partijen op de eerste dag van de zesde maand na toezending, tenzij binnen drie maanden na die toezending een overeenkomstsluitende partij bezwaar heeft aangetekend of om overleg over deze aangelegenheden heeft verzocht.

3. Twee of meer overeenkomstsluitende partijen kunnen de gemeenschappelijke grenzen van hun zones, als beschreven in deze bijlage, wijzigen. Zulk een wijziging treedt in werking voor alle overeenkomstsluitende partijen op de eerste dag van de zesde maand volgend op de datum van kennisgeving daarvan, tenzij binnen een termijn van drie maanden na die kennisgeving een partij bezwaar heeft aangetekend of om overleg over deze aangelegenheden heeft verzocht.

BIJLAGE II

RICHTSNOEREN VOOR DE OMSCHRIJVING VAN DE FUNCTIES VAN HET INTERNATIONAAL CENTRUM

1. Het tot stand brengen van een nauwe samenwerking met de andere nationale en internationale centra binnen het territoriale toepassingsgebied van deze Overeenkomst en eventueel daarbuiten.

2. Het coördineren van de nationale en regionale inspanningen inzake opleiding, technische samenwerking en deskundigheid in noodsituaties op grond van bovengenoemd beginsel en met gebruikmaking van alle in het gebied beschikbare know-how.

3. Het verzamelen en verspreiden van gegevens over gevallen van verontreiniging (inventarissen, deskundigenverslagen, verslagen over de betrokken voorvallen, stand van de techniek met het oog op het verbeteren van de interventieplannen, enz.).

4. Het uitwerken van systemen voor de transmissie van gegevens, met name die welke in noodsituaties moeten worden uitgewisseld.

5. Plaats voor het uitwisselen van gegevens betreffende de controletechnieken ten aanzien van de verontreiniging van de zee.

6. De rol van het centrum in noodsituaties.

7. Het secretariaat van deze Overeenkomst.

8. Het beheer van het gedeelte van de Portugese voorraad dat ter beschikking moet worden gesteld van de andere overeenkomstsluitende partijen of van andere Staten buiten dit gebied, alsmede de eventuele coördinatie van het beheer van vergelijkbare nationale voorraden (deze laatste functie kan in het bijzonder in overweging worden genomen ten aanzien van aanvullende voorraden die met communautaire of internationale middelen werden gefinancierd).

Voorstel voor een verordening van de Raad houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwprodukten ten behoeve van de kleinere eilanden in de Egeïsche Zee

(93/C 56/03)

COM(92) 569 def.

(Door de Commissie ingediend op 24 december 1992)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 42 en 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat tijdens de op 2 en 3 december 1988 op Rhodos gehouden Europese Raad de specifieke sociaal-economische problemen waarmee bepaalde eilandgebieden in de Gemeenschap te kampen hebben, zijn erkend; dat de nodige maatregelen moeten worden getroffen om deze specifieke moeilijkheden te ondervangen;

Overwegende dat het feit dat de Egeïsche eilanden moeilijk bereikbaar zijn voor de leveranciers van bepaalde levensmiddelen en produktiemiddelen die essentieel zijn voor het dagelijkse verbruik of voor de landbouw op de Egeïsche eilanden, voor deze gebieden hoge kosten meebrengt waardoor deze sectoren zwaar benadeeld worden; dat deze natuurlijke handicap kan worden verholpen door de invoering van een specifieke voorzieningsregeling voor bepaalde absoluut noodzakelijke goederen;

Overwegende dat de hoeveelheden produkt waarvoor de specifieke voorzieningsregeling geldt, moet worden bepaald aan de hand van ramingsbalansen die, rekening houdend met de plaatselijke produktie, periodiek worden opgesteld en in de loop van het jaar op basis van de essentiële behoeften van de markten in deze gebieden kunnen worden herzien; dat, rekening houdend met de voorgenomen maatregelen om de ontwikkeling van de plaatselijke produktie te bevorderen, deze regeling voor groenten en fruit gedurende twee jaar in afnemende mate moet worden toegepast;

Overwegende dat het economische effect van deze regeling moet doorwerken in de produktiekosten en de prijzen tot in het stadium van de eindgebruiker moet doen dalen; dat passende maatregelen moeten worden vastgesteld om te controleren of dit werkelijk het geval is;

Overwegende dat, om elke verlegging van het handelsverkeer te voorkomen, de produkten waarvoor de bovengenoemde regeling geldt, achteraf niet naar andere delen van de Gemeenschap of naar derde landen mogen worden uitgevoerd;

Overwegende dat voor de uitvoering van genoemde regeling geëigende en doeltreffende beheer- en controlevoorschriften moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan de specifieke omstandigheden van de landbouwproduktie op de Egeïsche eilanden en dat zowel voor de veehouderij en de dierlijke produktie als voor de plantaardige produktie maatregelen moeten worden genomen;

Overwegende dat, ten einde de ontwikkeling van de traditionele veehouderij op de eilanden te bevorderen, aanvullende premies voor het mesten van mannelijke runderen en het aanhouden van zoogkoeien moeten worden toegekend, en daarnaast steun moet worden verleend voor de particuliere opslag van ter plaatse vervaardigde traditionele kaassoorten;

Overwegende dat ook steun moet worden verleend voor de produktie van consumptie-aardappelen;

Overwegende dat in de sector groenten en fruit maatregelen moeten worden genomen om de produktie te ondersteunen en te vergroten en om de produktiviteit van de bedrijven en de kwaliteit van de produkten te verbeteren;

Overwegende dat ter ondersteuning van de traditionele wijnbouw op de eilanden steun moet worden verleend voor de teelt van wijnstokrassen voor de produktie van in bepaalde gebieden voortgebrachte kwaliteitswijnen (v.q.p.r.d.) en landwijnen die aan de Gemeenschapsvoorschriften voldoen, en die passen in een kwaliteitsverbeteringsprogramma;

Overwegende dat, voor de ondersteuning van de traditionele olijfbouw, de instandhouding van het produktiepotentieel en het behoud van landschap en milieu op de eilanden, steun per hectare moet worden toegekend, mits de olijfgaarden zodanig onderhouden worden dat zij een regelmatige produktie opleveren;

Overwegende dat de bijenhouderij samenhangt met de instandhouding van de belangrijke maar kwetsbare flora op de Egeïsche eilanden en de inwoners tegelijkertijd een aanvullend inkomen verschaft, zodat voor deze traditionele activiteit financiële steun moet worden verleend om de hoge produktiekosten te drukken; dat deze steun moet worden verleend in het kader van door producentengroeperingen uit te voeren projecten ter verbetering van de afzet van honing; dat, in afwachting van de oprichting van producentengroeperingen, tijdelijk beperkte steun aan alle honingproducenten zal worden verleend;

Overwegende dat de structuur van de landbouwbedrijven op de Egeïsche eilanden ernstige gebreken vertoont en dat op dit gebied aan specifieke problemen het hoofd moet worden geboden; dat derhalve moet kunnen worden afgeweken van de bepalingen die de verlening van bepaalde soorten steun voor de landbouwstructuur beperken of verbieden;

Overwegende dat structuurmaatregelen die voor de landbouw op de Egeïsche eilanden van wezenlijk belang zijn, op grond van de artikelen 130 A en 130 C van het Verdrag gefinancierd worden in het raam van communautaire bestekken die ten doel hebben de ontwikkeling en de structurele aanpassing van gebieden met een ontwikkelingsachterstand te bevorderen (doelstelling nr. 1);

Overwegende dat de kleine omvang van de Egeïsche eilanden de problemen nog verergert; dat met het oog op de gekozen zwaartepunten en een zo groot mogelijk effect de werkingssfeer van de maatregelen moet worden beperkt tot de zogenaamde „kleinere eilanden", dat wil zeggen de eilanden met minder dan 100 000 vaste inwoners,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bij deze verordening worden specifieke maatregelen vastgesteld om voor bepaalde agrarische produkten en produktiemiddelen de door het insulaire karakter van de kleinere Egeïsche eilanden veroorzaakte handicap te compenseren.

In de zin van deze verordening wordt onder „kleinere eilanden" verstaan ieder eiland in de Egeïsche Zee met niet meer dan 100 000 vaste bewoners.

TITEL I

Specifieke voorzieningsregeling

Artikel 2

Voor elk kalenderjaar worden voor de in de bijlage genoemde elementaire levensmiddelen en voor de landbouw noodzakelijke produktiemiddelen ramingsbalansen opgesteld. Deze balansen kunnen, al naar de ontwikkeling van de behoeften van deze eilanden, in de loop van het jaar worden herzien.

Artikel 3

1. Op grond van de in deze titel bedoelde regeling wordt steun verleend voor de levering van de in de bijlage genoemde produkten aan de betrokken eilanden, waarbij met name rekening wordt gehouden met de bijzondere voorzieningsbehoeften van deze eilanden en, wat de levensmiddelen betreft, met nauwkeurige kwaliteitseisen.

De voorzieningsregeling wordt zo uitgevoerd dat de ontwikkelingsmogelijkheden voor de plaatselijke produktie daardoor niet gehinderd worden.

2. De steun wordt voor elke eilandengroep forfaitair vastgesteld op basis van de afzetkosten vanaf de havens van continentaal Griekenland waaruit de betrokken produkten gewoonlijk worden aangevoerd.

Voor groenten en fruit wordt de steun slechts in 1993 en 1994 verleend. De steun voor 1994 bedraagt slechts de helft van de voor 1993 vastgestelde steun. De Gemeenschap financiert 90 % van de steun, Griekenland 10 %.

3. De steun mag slechts worden toegekend voor zover hij effectief wordt doorgegeven aan de eindgebruiker.

4. De produkten waarvoor de in deze titel bedoelde specifieke voorzieningsregeling wordt toegepast, mogen achteraf niet worden uitgevoerd naar derde landen en niet worden verzonden naar de rest van de Gemeenschap.

5. Bij uitvoer, vanaf de in artikel 1 bedoelde eilanden, van de produkten waarvoor de voorzieningsregeling wordt toegepast en van door verwerking ervan verkregen produkten wordt geen restitutie toegekend.

Artikel 4

De bepalingen ter uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 26 van Verordening (EEG) nr. 2727/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen [1] of de overeenkomstige artikelen van de andere verordeningen tot instelling van een gemeenschappelijke marktordening in de betrokken sectoren.

Zij omvatten met name:

— de vaststelling van de hoeveelheden waarvoor de specifieke voorzieningsregeling geldt,

— de steunbedragen,

— de bepalingen voor een doeltreffende controle en om te waarborgen dat het gunstige effect van de toegekende voordelen zich daadwerkelijk tot de eindgebruiker uitstrekt.

TITEL II

Steunmaatregelen voor plaatselijke produkten

Artikel 5

De in deze titel bedoelde steun wordt verleend voor traditionele activiteiten, kwaliteitsverbetering en afstem-

[1] PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 674/92 (PB nr. L 73 van 19. 3. 1992, blz. 7).

ming van de plaatselijke produktie op de marktbehoeften van de betrokken eilanden, alsmede voor het herstel van bepaalde traditionele landbouwactiviteiten waarvoor de natuurlijke omstandigheden op de betrokken eilanden zich lenen.

Artikel 6

1. Voor de veehouderij wordt de volgende steun verleend:

— voor het mesten van mannelijke runderen wordt bovenop de in artikel 4 bis van Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees (1) bedoelde speciale premie een toeslag van 40 ecu per dier toegekend. Deze toeslag mag worden verleend voor een dier met een volgens de procedure van lid 3 te bepalen minimumgewicht;

— bovenop de bij Verordening (EEG) nr. 1357/80 (2) ingestelde premie voor het aanhouden van zoogkoeien wordt aan de producenten van rundvlees een premietoeslag verleend. Deze toeslag bedraagt 40 ecu per zoogkoe die op de datum van indiening van de aanvraag van de premie in het bezit is van de producent en wordt voor ten hoogste 40 koeien per bedrijf toegekend.

2. Daarnaast wordt steun verleend voor de particuliere opslag van de volgende traditioneel bereide kaassoorten:

— Feta, minstens twee maanden oud,

— Graviera, minstens drie maanden oud,

— Ladotyri, minstens drie maanden oud,

— Kefalograviera, minstens drie maanden oud.

Het steunbedrag wordt vastgesteld volgens de procedure van lid 3.

3. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 30 van Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten (3) en eventueel van artikel 27 van Verordening (EEG) nr. 805/68 de bepalingen ter uitvoering van dit artikel, met inbegrip van de controlevoorschriften, vast.

Artikel 7

1. Een steunbedrag per hectare wordt toegekend aan producenten en op grond van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1035/72 van de Raad van 18 mei 1972 houdende de totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit (4) of Verordening (EEG) nr. 1360/78 (5) erkende producentenorganisaties of -groeperingen die een door de bevoegde instanties goedgekeurd programma van initiatieven uitvoeren dat gericht is op de ontwikkeling en de diversificatie van de produktie en/of de verbetering van de kwaliteit van groenten en fruit, van de hoofdstukken 7 en 8 van de gecombineerde nomenclatuur. Deze initiatieven moeten vooral gericht zijn op de ontwikkeling van de produktie en op verbetering van de kwaliteit van de produkten, met name door omschakeling op andere rassen en teelttechnische verbeteringen. De initiatieven moeten passen in programma's met een looptijd van minstens drie jaar.

De steun wordt toegekend voor programma's die een oppervlakte van ten minste 0,3 ha betreffen.

2. De steun van de Gemeenschap bedraagt maximaal 500 ecu/ha. Dit bedrag wordt uitgekeerd als de inbreng van de Lid-Staat ten minste 300 ecu/ha en die van de individuele of gegroepeerde producenten ten minste 200 ecu/ha bedragen. Als de bijdrage van de Lid-Staat en/of van de producenten kleiner is dan deze bedragen, wordt de steun van de Gemeenschap evenredig verlaagd.

De steun wordt tijdens de looptijd van het programma jaarlijks en gedurende maximaal drie jaar uitgekeerd.

3. De steun wordt verhoogd met 100 ecu/ha als het programma door een producentenorganisatie of -groepering wordt ingediend en uitgevoerd en als voor de uitvoering ervan een beroep wordt gedaan op technische bijstand. De verhoging van de steun wordt toegekend voor programma's die op een oppervlakte van ten minste 2 ha betrekking hebben.

4. Deze maatregel geldt niet voor de teelt van consumptieaardappelen van de GN-codes 0701 90 51, 0701 90 59 en 0701 90 90, en ook niet voor de teelt van pootaardappelen van GN-code ex 0701 10 00, noch voor de produktie van tomaten van GN-code 0702.

5. De bepalingen ter uitvoering van dit artikel, met inbegrip van de controlevoorschriften, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 33 van Verordening (EEG) nr. 1035/72.

Artikel 8

1. Elk jaar wordt steun per hectare toegekend voor de teelt van consumptieaardappelen van de GN-codes 0701 90 51, 0701 90 59 en 0701 90 90.

(1) PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1628/91 (PB nr. L 150 van 15. 6. 1991, blz. 16).

(2) PB nr. L 140 van 5. 6. 1980, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3577/90 (PB nr. L 353 van 17. 12. 1990, blz. 23).

(3) PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 816/92 (PB nr. L 86 van 1. 4. 1992, blz. 83).

(4) PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1156/92 (PB nr. L 122 van 7. 5. 1992, blz. 3).

(5) PB nr. L 166 van 23. 6. 1978, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3808/89 (PB nr. L 371 van 20. 12. 1989, blz. 1).

De steun wordt verleend voor een bebouwde en afgeoogste oppervlakte van maximaal 1 300 ha per jaar.

2. De jaarlijkse steun bedraagt 500 ecu/ha.

3. De bepalingen ter uitvoering van dit artikel, met inbegrip van de controlevoorschriften, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 2358/71 van de Raad van 26 oktober 1971 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector zaaizaad (1).

Artikel 9

1. Er wordt forfaitaire steun per hectare toegekend voor de instandhouding van de teelt van wijnstokrassen voor de produktie van v.q.p.r.d.-wijn en landwijn waarvan de naam overeenkomstig artikel 2, lid 3, onder i), van Verordening (EEG) nr. 2392/89 (2) is vermeld en overeenkomstig artikel 11, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3201/90 (3) is bekendgemaakt.

De steun wordt verleend voor oppervlakten:

a) die beplant zijn met rassen die zijn opgenomen in de lijst van wijnstokrassen die geschikt zijn voor de produktie van de betrokken v.q.p.r.d.-wijn of landwijn en behoren tot de in artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 822/87 (4) bedoelde aanbevolen of toegestane categorieën; en

b) waarvan de opbrengst per hectare lager is dan een in hoeveelheid druiven, druivemost of wijn uitgedrukt maximum dat overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 823/87 (5) en artikel 4, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2392/89 door de Lid-Staat wordt vastgesteld.

2. De steun bedraagt 400 ecu/ha. Vanaf een nader te bepalen datum wordt de steun uitsluitend toegekend aan producentengroeperingen of -organisaties die een door de bevoegde instanties goedgekeurd programma ter verbetering van de kwaliteit van de geproduceerde wijn uitvoeren; in dat programma zijn met name de middelen aangegeven om de bereiding, opslag en afzet van wijn te verbeteren.

3. De bepalingen ter uitvoering van dit artikel worden, zo nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 83 van Verordening (EEG) nr. 822/87. Zij omvatten met name de voorschriften voor de uitvoering van het in lid 2 bedoelde programma en de controlevoorschriften.

Artikel 10

1. Er wordt forfaitaire steun per hectare toegekend voor de instandhouding van olijfgaarden in de traditionele olijventeeltgebieden, voor zover deze olijfgaarden onderhouden worden en produktief worden gehouden.

De steun bedraagt 80 ecu/ha.

2. De bepalingen ter uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 11 van Verordening nr. 136/66/EEG (6). Daarin worden met name de minimumoppervlakte en de plantdichtheid van de olijfgaarden die voor de steun in aanmerking komen, de voorschriften voor de instandhouding van de produktiviteit en de controlevoorschriften vastgesteld.

Artikel 11

1. Er wordt steun toegekend voor de produktie van specifieke kwaliteitshoning van tijm die voor een groot deel afkomstig is van de Egeïsche eilanden. De steun wordt naar gelang van het aantal geregistreerde honingproducerende bijenkasten betaald aan de overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1360/78 erkende groeperingen van natuurhoningproducenten die jaarlijkse programma's van initiatieven uitvoeren die erop gericht zijn de afzetvoorwaarden te verbeteren en de verkoop van kwaliteitshoning te bevorderen.

De steun bedraagt per jaar 10 ecu per geregistreerde honingproducerende kast.

2. In afwachting dat de in lid 1 bedoelde groeperingen opgericht en erkend worden, wordt de steun gedurende ten hoogste twee jaar betaald aan iedere imker die minstens tien kasten in produktie heeft. De steun bedraagt in dit bijzondere geval 7 ecu per geregistreerde honingproducerende kast.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde steun wordt onderscheidenlijk voor maximaal 50 000 en 100 000 kasten per jaar toegekend.

4. Na afloop van het vijfde jaar van toepassing legt de Commissie de Raad binnen vijf maanden een verslag voor over de uitvoering van dit artikel, eventueel vergezeld van de nodige voorstellen.

5. De bepalingen ter uitvoering van dit artikel, met inbegrip van de controlevoorschriften, worden zo nodig vastgesteld volgens de procedure van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren (7).

(1) PB nr. L 246 van 5. 11. 1971, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1740/91 (PB nr. L 163 van 26. 6. 1991, blz. 39).
(2) PB nr. L 232 van 9. 8. 1989, blz. 13.
(3) PB nr. L 309 van 8. 11. 1990, blz. 1.
(4) PB nr. L 84 van 27. 3. 1987, blz. 1.
(5) PB nr. L 84 van 27. 3. 1987, blz. 59. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3896/91 (PB nr. L 368 van 31. 12. 1991, blz. 3).
(6) PB nr. 172 van 30. 9. 1966, blz. 3025/66.
(7) PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 49. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1235/89 (PB nr. L 128 van 11. 5. 1989, blz. 29).

TITEL III

Afwijkende maatregelen op structuurgebied

Artikel 12

1. In afwijking van de artikelen 5, 6, 7, 10 en 19 van Verordening (EEG) nr. 2328/91 van de Raad van 15 juli 1991 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur [1], wordt de investeringssteun aan landbouwbedrijven op de betrokken Egeïsche eilanden toegekend onder de volgende voorwaarden:

a) in afwijking van artikel 5, lid 1, onder a), kan de bij de artikelen 5 tot en met 9 van Verordening (EEG) nr. 2328/91 ingestelde investeringssteunregeling op de betrokken Egeïsche eilanden worden toegepast voor enerzijds bedrijfshoofden die de landbouw niet als hoofdberoep beoefenen maar ten minste 25 % van hun totale inkomen uit de landbouwactiviteit op het bedrijf halen, en anderzijds bedrijfshoofden op wier bedrijf niet meer dan het equivalent van één volwaardige arbeidskracht (VAK) nodig is en voor zover de investeringen niet meer dan 40 000 ecu bedragen; met uitzondering van de plaatselijke specialiteiten, moet de hele levensmiddelenproduktie voor verbruik op de betrokken eilanden zijn bestemd;

b) de mogelijkheid om een vereenvoudigde boekhouding te voeren, waarin is voorzien bij artikel 5, lid 1, is van toepassing;

c) voor de varkenshouderij op de gezinsbedrijven zijn de voorwaarden van artikel 6, lid 4, op de in de laatste alinea van dat lid genoemde voorwaarde na, niet van toepassing, voor zover de produktie bestemd is voor verbruik op de betrokken eilanden;

d) voor de produktie van eieren en slachtpluimvee is het in artikel 6, lid 6, bedoelde verbod niet van toepassing voor gezinsbedrijven;

e) in afwijking van artikel 7, lid 2, onder a) en b), bedraagt de maximale investeringssteun 55 %, zowel voor investeringen in vastgoed als voor andere investeringen.

De onder c), d) en e) van dit artikel bedoelde maatregelen zijn slechts van toepassing voor zover de wijze waarop de veehouderij wordt beoefend, verenigbaar is met het welzijn van de dieren en de bescherming van het milieu en op voorwaarde dat de produktie uitsluitend voor de markt van de betrokken eilanden bestemd is.

2. Voor de vestiging van jonge landbouwers is de in artikel 10, lid 1, laatste streepje, bedoelde voorwaarde niet van toepassing.

3. In afwijking van artikel 19, lid 1, onder b), iii), mag de in artikel 17 van die verordening bedoelde compenserende vergoeding op deze eilanden voor alle vormen van plantaardige produktie worden verleend, voor zover de produktie plaatsvindt op een wijze die verenigbaar is met de bescherming van het milieu en op voorwaarde dat een te bepalen maximuminkomen per bedrijf niet wordt overschreden.

Bovendien mogen in alle op deze eilanden gelegen gebieden in de zin van artikel 3, leden 4 en 5, van Richtlijn 75/268/EEG van de Raad van 28 april 1975 betreffende de landbouw in bergstreken en in sommige probleemgebieden [2], tot twintig koeien waarvan de melk voor de markt van deze eilanden bestemd is, voor de berekening van de compenserende vergoeding in aanmerking worden genomen.

4. Volgens de procedure van artikel 29 van Verordening (EEG) nr. 4253/88 [3]:

i) stelt de Commissie de voorwaarden voor de toepassing van dit artikel vast;

ii) kan de Commissie op een met redenen omkleed verzoek van de bevoegde instanties besluiten voor de Egeïsche eilanden af te wijken van artikel 17, lid 3, tweede streepje, om een grotere bijdrage van de Gemeenschap te kunnen verlenen voor op verbetering van de levensomstandigheden van de inwoners gerichte investeringen in bepaalde sectoren van de verwerking en afzet van landbouwprodukten.

TITEL IV

Slotbepalingen

Artikel 13

De in de titels I en II van deze verordening vastgestelde maatregelen worden aangemerkt als interventiemaatregelen ter regulering van de landbouwmarkten in de zin van artikel 3, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 729/70 [4].

Artikel 14

1. De Commissie legt het Europese Parlement en de Raad jaarlijks een verslag voor over de uitvoering van de in deze verordening vervatte maatregelen, eventueel vergezeld van voorstellen betreffende de aanpassingsmaatregelen

[1] PB nr. L 218 van 6. 8. 1991, blz. 1.

[2] PB nr. L 128 van 19. 5. 1975, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 797/85 (PB nr. L 93 van 30. 3. 1985, blz. 1).

[3] PB nr. L 374 van 31. 12. 1988, blz. 1.

[4] PB nr. L 94 van 28. 4. 1970, blz. 13. Verordening betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2048/88 (PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 1).

die nodig blijken om de doelstellingen van deze verordening te bereiken.

2. Na afloop van het derde jaar van toepassing van de regeling legt de Commissie het Europese Parlement en de Raad een algemeen verslag voor over de economische situatie op de eilanden in de Egeïsche Zee, waaruit blijkt in welke mate de in het kader van deze verordening uitgevoerde maatregelen effect hebben gesorteerd. In het licht van de conclusies van dat verslag stelt de Commissie zo nodig geëigende aanpassingen voor.

Artikel 15

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

BIJLAGE

LIJST VAN PRODUKTEN WAARVOOR DE IN TITEL I BEDOELDE SPECIFIEKE VOORZIENINGSREGELING VOOR DE KLEINERE EILANDEN IN DE EGEÏSCHE ZEE GELDT

Omschrijving	GN-code
Zuivelprodukten	
— verse melk	0401 20
— yoghurt	0403 10
Suiker	1701 10
Tarwemeel	1101 en 1102
Groenten	ex (0701 10 10, 0702 tot en met 0709 90 90)
Fruit (in 1993 en 1994)	
— citrusvruchten (sinaasappelen, mandarijnen, clementines, citroenen)	ex (0805 10 tot en met 0805 90 00)
— druiven	0806 10
— appelen	ex (0808 10 91 tot en met 0808 10 99)
— peren	ex (0808 20 31 tot en met 0808 20 39)
— abrikozen, kersen, perziken, pruimen	0809
— aardbeien	0810 10
— meloenen en watermeloenen	ex (0807 10 tot en met 0807 10 90)
— vijgen	0804 20 10
Diervoeder	
Granen	
— tarwe	1001
— rogge	1002
— gerst	1003
— haver	1004
— maïs	1005
Luzerne en andere voedergewassen	1214
Resten en afvallen van de levensmiddelenindustrie	2302 tot en met 2308
Bereidingen van de soort gebruikt voor het voederen van dieren	2309 90

Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2299/89 betreffende gedragsregels voor geautomatiseerde boekingssystemen

(93/C 56/04)

COM(92) 404 def.

(Door de Commissie ingediend op 12 januari 1993)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 84, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 2299/89 [1] een aanzienlijke bijdrage levert tot het vrijwaren van de concurrentie tussen luchtvaartmaatschappijen en tussen geautomatiseerde boekingssystemen en dus ook de belangen van de consument beschermt;

Overwegende dat de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 2299/89 moet worden uitgebreid en dat de bepalingen daarvan moeten worden verduidelijkt en dat het aangewezen is deze maatregelen op communautair niveau te nemen om ervoor te zorgen dat de doelstellingen van de verordening in alle Lid-Staten worden gerealiseerd;

Overwegende dat deze verordening de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag onverlet laat;

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 83/91 van de Commissie [2], zoals gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3618/92 [3], is bepaald dat artikel 85, lid 1, van het Verdrag niet van toepassing is op overeenkomsten voor de gemeenschappelijke aankoop, ontwikkeling en exploitatie van geautomatiseerde boekingssystemen;

Overwegende dat de meeste luchtreizigers op het grondgebied van de Gemeenschap niet-geregelde diensten gebruiken;

Overwegende dat het merendeel van die vluchten pakketreizen of gecombineerde produkten zijn waarbij het luchtvervoer slechts een onderdeel is van het gehele produkt;

Overwegende dat „seat only" of afzonderlijke produkten op niet-geregelde diensten in beginsel rechtstreeks concurreren met luchtvervoerprodukten op geregelde luchtdiensten;

Overwegende dat het wenselijk is dat dezelfde produkten op gelijke wijze worden behandeld en dat voor een eerlijke concurrentie tussen beide soorten luchtvervoerprodukten en voor een onpartijdige verstrekking van informatie aan de consument wordt gezorgd;

Overwegende dat het wenselijk is dat alle kwesties in verband met het gebruik van geautomatiseerde boekingssystemen voor alle soorten luchtvervoerprodukten in dezelfde verordening van de Raad worden behandeld;

Overwegende dat het niet aangewezen is gecombineerde luchtvervoerprodukten in het hoofdscherm op te nemen;

Overwegende dat het wenselijk is duidelijk te stellen dat Verordening (EEG) nr. 2299/89 van toepassing moet zijn op geautomatiseerde boekingssystemen die worden aangeboden en/of gebruikt op het grondgebied van de Gemeenschap (met uitzondering van de bepalingen inzake het hoofdscherm en de criteria voor de volgorde voor systemen die door luchtvaartmaatschappijen in hun eigen, duidelijk als zodanig aangegeven kantoren worden gehanteerd) en op alle eindgebruikers, hetzij individuele personen of rechtspersonen;

Overwegende dat het wenselijk is dat een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen contracten voor deelname aan of het gebruik van een systeem en voor de levering van de technische apparatuur, waarbij deze laatste zijn onderworpen aan het gewone overeenkomstenrecht waardoor een systeemverkoper bij beëindiging van het contract overeenkomstig de bepalingen van deze verordening althans zijn directe kosten kan terugvorderen;

Overwegende dat de weigering van moederluchtvaartmaatschappijen deel te nemen aan andere systemen dan het eigen systeem de concurrentie tussen geautomatiseerde boekingssystemen en/of luchtvaartmaatschappijen ernstig kan verstoren;

Overwegende dat een moederluchtvaartmaatschappij in de concurrentie met andere luchtvaartmaatschappijen ongerechtvaardigde voordelen zou kunnen halen uit het beheer van haar geautomatiseerde boekingssysteem; dat moederluchtvaartmaatschappijen en deelnemende maatschappijen bijgevolg op volledig gelijke wijze moeten worden behandeld wanneer een moederluchtvaartmaatschappij de faciliteiten van haar eigen systeem gebruikt;

Overwegende dat het in het belang van de consument wenselijk is dat voor elke gevraagde transactie steeds een hoofdscherm wordt verschaft,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 2299/89 wordt gewijzigd als volgt:

[1] PB nr. L 220 van 29. 7. 1989, blz. 1.
[2] PB nr. L 10 van 15. 1. 1991, blz. 9.
[3] PB nr. L 367 van 16. 12. 1992, blz. 16.

1. de artikelen 1, 2 en 3 worden vervangen door:

„*Artikel 1*

Deze verordening is van toepassing op geautomatiseerde boekingssystemen voor luchtvervoerprodukten, wanneer die op het grondgebied van de Gemeenschap worden aangeboden en/of gebruikt ongeacht:

— de status of nationaliteit van de systeemverkoper,

— de bron van de gebruikte informatie of de plaats waar de betrokken centrale dataverwerkingseenheid zich bevindt,

— de plaats waar het betrokken luchtvervoerprodukt is gesitueerd.

Artikel 2

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

a) „afzonderlijk luchtvervoerprodukt": het vervoer door de lucht van een passagier tussen twee luchthavens, met inbegrip van alle bijbehorende aanvullende diensten en bijkomende voordelen die als een integrerend onderdeel van dat produkt ten verkoop worden aangeboden en/of worden verkocht;

b) „gecombineerd luchtvervoerprodukt": een van te voren georganiseerde combinatie van een afzonderlijk luchtvervoerprodukt met andere, niet met het luchtvervoer verband houdende diensten, die ten verkoop worden aangeboden en/of tegen een „all-in" prijs worden verkocht;

c) „luchtvervoerprodukt": zowel afzonderlijke als gecombineerde luchtvervoerprodukten;

d) „geregelde luchtdienst": een reeks vluchten die elk de volgende kenmerken bezitten:

— zij worden uitgevoerd door vliegtuigen voor het vervoer van passagiers of van passagiers en vracht en/of post tegen betaling, op zodanige wijze dat door de consument voor elke vlucht plaatsen kunnen worden gekocht (rechtstreeks van de luchtvaartmaatschappij of via haar erkende bureaus);

— zij worden uitgevoerd om het vervoer tussen dezelfde twee of meer plaatsen te verzorgen:

1. volgens een gepubliceerde dienstregeling, dan wel

2. met een zodanige regelmaat of frequentie dat zij duidelijk een systematische reeks vormen;

e) „tarief": de prijs die moet worden betaald voor afzonderlijke luchtvervoerprodukten en de voorwaarden waaronder deze prijs geldt;

f) „geautomatiseerd boekingssysteem" (ook CRS, Computerised Reservation System, genoemd): een geautomatiseerd systeem dat informatie inzake luchtvaartmaatschappijen bevat over, onder meer:

— vluchtschema's,

— vrije plaatsen of capaciteit,

— tarieven, en

— bijbehorende diensten,

met of zonder faciliteiten waarmee:

— plaatsen kunnen worden gereserveerd, of

— vliegbiljetten kunnen worden verstrekt,

in zoverre sommige of al deze diensten voor abonnees beschikbaar zijn;

g) „distributiefaciliteiten": faciliteiten die een systeemverkoper aan een abonnee verleent voor het verstrekken van inlichtingen over vluchtschema's van luchtvaartmaatschappijen, hun vrije plaatsen of capaciteit, tarieven en bijbehorende diensten, alsmede voor het reserveren van plaatsen en/of het verstrekken van vliegbiljetten of andere bijbehorende diensten;

h) „systeemverkoper": een onderneming en haar filialen die verantwoordelijk zijn voor de exploitatie of het op de markt brengen van een geautomatiseerd boekingssysteem;

i) „moederluchtvaartmaatschappij": een luchtvaartmaatschappij die een systeemverkoper is of die rechtstreeks of onrechtstreeks, alleen of samen met anderen, een systeemverkoper geheel of gedeeltelijk bezit of beheerst alsmede een luchtvaartmaatschappij die zij bezit en/of beheerst;

j) „deelnemende luchtvaartmaatschappij": een luchtvaartmaatschappij die met een systeemverkoper een overeenkomst voor de distributie van haar luchtvervoerprodukten via een geautomatiseerd boekingssysteem heeft. Voor zover een moederluchtvaartmaatschappij van de distributie- en/of informatiefaciliteiten van haar eigen geautomatiseerde boekingssysteem gebruik maakt, wordt zij als een deelnemende luchtvaartmaatschappij beschouwd;

k) „abonnee": een persoon of een onderneming die geen deelnemende luchtvaartmaatschappij is en die in het kader van een contract of een andere regeling met een systeemverkoper gebruik maakt van de faciliteiten van een geautomatiseerd boekingssysteem;

l) „consument": iedere persoon die over een luchtvervoerprodukt gegevens wenst te verkrijgen en/of voornemens is een luchtvervoerprodukt te kopen;

m) „hoofdscherm": een scherm met een volledig, neutraal overzicht van de gegevens over de luchtdiensten tussen stedenparen, binnen een specifieke tijdsspanne;

n) „reisduur": het tijdsverschil tussen de vastgestelde vertrek- en aankomsttijd;

o) „dienstenuitbreiding": het via een geautomatiseerd boekingssysteem door een systeemverkoper

in zijn eigen naam aan abonnees aanbieden van andere produkten of diensten dan distributiefaciliteiten.

Artikel 3

1. Een systeemverkoper stelt iedere luchtvaartmaatschappij in de gelegenheid om, binnen de beschikbare capaciteit van het systeem en behoudens beperkingen van technische aard waarop hij geen vat heeft, op gelijke en niet-discriminerende wijze aan zijn distributiefaciliteiten deel te nemen.

2. a) Een systeemverkoper:

— mag geen onredelijke voorwaarden stellen voor een contract met een deelnemende luchtvaartmaatschappij;

— mag geen extra voorwaarden opleggen die, naar hun aard of volgens de geldende handelsgebruiken, geen verband houden met deelneming aan zijn geautomatiseerde boekingssysteem, en dient dezelfde voorwaarden voor hetzelfde niveau van dienstverlening te stellen.

b) Een systeemverkoper mag niet als voorwaarde voor deelneming aan zijn geautomatiseerd boekingssysteem stellen, dat een deelnemende luchtvaartmaatschappij niet terzelfder tijd aan een ander systeem mag deelnemen.

c) Een deelnemende luchtvaartmaatschappij kan haar contract met een systeemverkoper opzeggen met een opzeggingstermijn die niet langer dan zes maanden behoeft te zijn en die niet eerder dan aan het einde van het eerste jaar verstrijkt.

In dat geval heeft een systeemverkoper niet het recht meer terug te vorderen dan de kosten die rechtstreeks verband houden met de opzegging van het contract.

3. Door een systeemverkoper geboden invoer- en verwerkingsfaciliteiten staan zonder discriminatie ter beschikking van alle deelnemende luchtvaartmaatschappijen.

4. Indien de systeemverkoper verbeteringen aanbrengt in de verstrekte distributiefaciliteiten of in de bij de verstrekking van deze faciliteiten gebruikte outillage, stelt hij deze verbeteringen onder dezelfde voorwaarden ter beschikking van alle deelnemende luchtvaartmaatschappijen, voor zover de op dat ogenblik bestaande technische beperkingen zulks toelaten.";

2. het volgende artikel 3 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 3 bis

1. a) Een moederluchtvaartmaatschappij mag een concurrerend geautomatiseerd boekingssysteem niet discrimineren door te weigeren aan dat geautomatiseerd boekingssysteem met dezelfde stiptheid dezelfde informatie over vluchtschema's, tarieven en vrije plaatsen of capaciteit voor haar eigen diensten te verstrekken als aan haar eigen geautomatiseerde boekingssysteem, te weigeren via een ander geautomatiseerd boekingssysteem haar luchtvervoerprodukten in dezelfde mate, op hetzelfde niveau, even snel of op vergelijkbare voorwaarden te verdelen als via haar eigen geautomatiseerde boekingssysteem, of door een via een concurrerend geautomatiseerd boekingssysteem verrichte boeking van een van haar via haar eigen geautomatiseerde boekingssysteem verdeelde luchtvervoerprodukten te weigeren.

b) De moederluchtvaartmaatschappij mag niet worden verplicht in dit verband kosten te aanvaarden, met uitzondering van die voor de reproduktie van de te verstrekken informatie en die voor de verrichte boekingen.

2. Behoudens de procedures van artikel 7, leden 3 en 4, geldt de uit dit artikel voortvloeiende verplichting niet ten aanzien van een concurrerend geautomatiseerd boekingssysteem dat artikel 4, lid 4, overtreedt of waarvan de moederluchtvaartmaatschappijen in strijd met artikel 6 toegang hebben tot informatie.";

3. de artikelen 4, 5 en 6 worden vervangen door:

„Artikel 4

1. Deelnemende luchtvaartmaatschappijen en anderen die gegevensmateriaal voor invoer in een geautomatiseerd boekingssysteem verstrekken, zorgen ervoor dat de overgelegde gegevens volledig, nauwkeurig, niet misleidend en doorzichtig zijn en onder meer een systeemverkoper in staat stellen te voldoen aan de eisen van de in de bijlage vermelde criteria voor de volgorde.

Tussenpersonen mogen via hen overgelegde gegevens niet zodanig behandelen dat dit tot onnauwkeurige, misleidende of discriminerende informatie zou leiden.

2. Een systeemverkoper mag het in lid 1 bedoelde materiaal niet zodanig behandelen, dat dit tot een onnauwkeurige, misleidende of discriminerende informatie zou leiden.

3. De door de deelnemende luchtvaartmaatschappijen verstrekte gegevens worden door de systeemverkoper met evenveel zorg en stiptheid geladen en verwerkt, behoudens uitsluitend beperkingen van de door de afzonderlijke deelnemende luchtvaartmaatschappijen gekozen laadmethode en de door de systeemverkoper gehanteerde standaardformaten.

4. Een moederluchtvaartmaatschappij mag geen specifieke laad- en/of verwerkingsprocedure voor zichzelf voorbehouden.

Artikel 5

1. a) De schermen van een geautomatiseerd boekingssysteem moeten duidelijk en niet-discriminerend zijn.

   b) Een systeemverkoper mag niet opzettelijk of uit onachtzaamheid onnauwkeurige of misleidende informatie op het scherm van zijn geautomatiseerde boekingssysteem weergeven.

2. a) Een systeemverkoper verschaft via zijn geautomatiseerde boekingssysteem een hoofdscherm voor elke afzonderlijke transactie waarop hij de door de deelnemende luchtvaartmaatschappijen verstrekte gegevens inzake vluchtschema's, tariefcategorieën en vrije plaatsen duidelijk, volledig, niet-discriminerend en onbevooroordeeld weergeeft, in het bijzonder wat de volgorde betreft waarin de informatie voorkomt binnen de door de consument te eniger tijd aangegeven grenzen.

   b) De comsument moet in de mogelijkheid worden gesteld om, desgevraagd, op het hoofdscherm uitsluitend informatie over geregelde luchtdiensten te krijgen.

   c) Bij de samenstelling en de selectie van stedenparen die in het hoofdscherm worden opgenomen, mag niet worden gediscrimineerd op grond van de luchthavens die een luchtdienst onderhouden met een zelfde stad.

   d) De volgorde van de vluchtmogelijkheden op het hoofdscherm wordt bepaald zoals voorgeschreven in de bijlage binnen de door de consument te eniger tijd aangegeven grenzen.

   e) De voor het bepalen van de volgorde te hanteren criteria mogen niet berusten op enige, rechtstreeks of onrechtstreeks met de identiteit van de luchtvaartmaatschappij verband houdende factor en moeten op niet-discriminerende wijze op alle deelnemende luchtvaartmaatschappijen worden toegepast.

3. Wanneer een systeemverkoper op een afzonderlijk scherm informatie verstrekt over tarieven moet dit scherm neutraal en niet-discriminerend zijn en althans de tarieven omvatten voor alle vluchten van de deelnemende luchtvaartmaatschappijen die op het hoofdscherm voorkomen. Deze informatie moet worden verstrekt binnen de door de consument te eniger tijd aangegeven grenzen.

4. Informatie over gecombineerde produkten betreffende onder meer de organisator van de reis, de beschikbare plaatsen en prijzen mag niet op het hoofdscherm worden weergegeven.

Artikel 6

1. Een systeemverkoper mag statistische of andere door zijn geautomatiseerde boekingssysteem verschafte informatie uitsluitend onder de volgende voorwaarden verstrekken:

a) informatie betreffende afzonderlijke boekingen wordt op gelijke voet beschikbaar gesteld aan de luchtvaartmaatschappij of -maatschappijen die deelnemen aan de dienst waarop de boeking betrekking heeft;

b) wanneer informatie in globale of anonieme vorm aan deelnemende luchtvaartmaatschappijen, met inbegrip van moederluchtvaartschappijen, ter beschikking wordt gesteld, wordt zij op niet-discriminerende basis op hetzelfde ogenblik en in dezelfde omvang beschikbaar gesteld en wordt zij, wanneer daarom wordt verzocht, afhankelijk van de door de individuele luchtvaartmaatschappij gekozen transmissiemethode, met dezelfde stiptheid verstrekt;

c) andere informatie wordt met instemming van de betrokken luchtvaartmaatschappij beschikbaar gesteld in het kader van overeenkomsten tussen een systeemverkoper en deelnemende luchtvaartmaatschappijen.

2. Een systeemverkoper stelt persoonlijke, van een abonnee afkomstige informatie over een passagier uitsluitend met toestemming van de passagier ter beschikking van een andere, niet bij de transactie betrokken partij.

3. Een systeemverkoper zorgt er met technische middelen en passende beveiligingsmaatregelen, althans op het gebied van programmatuur, voor dat wordt voldaan aan de in leden 1 en 2 aan de toegang tot informatie gestelde beperkingen.

Met name wanneer dezelfde technische faciliteiten door het geautomatiseerde boekingssysteem en een of meer luchtvaartmaatschappijen voor (haar) hun eigen activiteiten worden gebruikt, mag de systeemverkoper voor die maatschappijen geen gegevens, verwerkingen noch informatie voorbehouden die niet beschikbaar zijn voor de andere deelnemende maatschappijen of die onder verschillende voorwaarden worden verstrekt.";

4. in artikel 7 worden de leden 1 en 2 vervangen door:

„1. De verplichtingen van een systeemverkoper krachtens de artikelen 3 tot en met 6 zijn niet van toepassing op een moederluchtvaartmaatschappij uit een derde land, voor zover haar geautomatiseerde boekingssysteem buiten het grondgebied van de Gemeenschap de luchtvaartmaatschappijen uit de Gemeenschap geen behandeling verleent die gelijkwaardig is aan die welke in deze verordening en Verordening (EEG) nr. .../... van de Commissie (1) is voorgeschreven.

2. De verplichtingen van moeder- of deelnemende luchtvaartmaatschappijen uit hoofde van de artikelen 3 bis, 4 en 8 zijn niet van toepassing op een geautomatiseerd boekingssysteem dat door een luchtvaartmaatschappij (of luchtvaartmaatschappijen) uit een of meer derde landen wordt beheerd, voor zover buiten het grondgebied van de Gemeenschap aan de moeder- of deelnemende luchtvaartmaatschappij(en)

geen behandeling wordt verleend die gelijkwaardig is aan die welke in deze verordening en Verordening (EEG) nr. . . ./. . . is voorgeschreven.

(1) PB nr. L . . .";

5. artikel 8 wordt vervangen door:

„*Artikel 8*

1. Een moederluchtvaartmaatschappij mag het gebruik van een bepaald geautomatiseerd boekingssysteem door een abonnee rechtstreeks noch onrechtstreeks verbinden aan het ontvangen van een commissie of een andere aansporing of ontmoediging tot het verkopen van op haar vluchten beschikbare luchtvervoerprodukten.

2. Een moederluchtvaartmaatschappij mag een abonnee rechtstreeks noch onrechtstreeks verplichten een bepaald geautomatiseerd boekingssysteem te gebruiken voor de verkoop of afgifte van vliegbiljetten voor luchtvervoerprodukten die zij zelf rechtstreeks of onrechtstreeks verstrekt.

3. De voorwaarden die een luchtvaartmaatschappij aan een reisbureau kan stellen wanneer zij aan dat bureau toestemming verleent om vliegbiljetten voor haar luchtvervoerprodukten te verkopen en af te geven, doen geen afbreuk aan het bepaalde in leden 1 en 2.";

6. in artikel 9 worden de leden 4, 5 en 6 vervangen door:

„4. a) Een systeemverkoper mag aan een contract met een abonnee voor het gebruik van zijn geautomatiseerde boekingssysteem geen onredelijke voorwaarden verbinden en meer in het bijzonder kan een abonnee zijn contract met een systeemverkoper opzeggen met een opzeggingstermijn die niet langer dan drie maanden behoeft te zijn en niet eerder dan aan het einde van het eerste jaar verstrijkt.

In dat geval heeft een systeemverkoper niet het recht meer terug te vorderen dan de kosten die rechtstreeks verband houden met de opzegging van het contract.

b) Los van lid 2, is de levering van technische apparatuur niet onderworpen aan de onder a) vermelde voorwaarden.

5. Een systeemverkoper bepaalt in elk contract met een abonnee dat:

a) het hoofdscherm, in overeenstemming met artikel 5, beschikbaar is voor iedere afzonderlijke transactie behalve wanneer een consument slechts voor één luchtvaartmaatschappij of uitsluitend voor gecombineerde luchtvervoerprodukten informatie opvraagt;

b) de abonnee het door geautomatiseerde boekingssystemen verstrekte materiaal niet zodanig mag manipuleren dat dit tot een onnauwkeurige, misleidende of discriminerende voorstelling van de informatie aan de consumenten zou leiden.

6. Een systeemverkoper mag een abonnee op generlei wijze verplichten aangeboden technische apparatuur of programmatuur te aanvaarden, maar mag eisen dat de gebruikte apparatuur en programmatuur compatibel zijn met zijn eigen systeem.";

7. in artikel 10 wordt lid 1 vervangen door:

„1. De door een systeemverkoper gevraagde vergoedingen mogen niet discriminerend zijn en moeten een aanvaardbare structuur hebben en in een redelijke verhouding staan tot de kostprijs van de verleende en gebruikte diensten; met name moeten voor een gelijk dienstverleningsniveau de vergoedingen dezelfde zijn.

De facturering van de diensten van een geautomatiseerd boekingssysteem moet voldoende gedetailleerd zijn om de deelnemende luchtvaartmaatschappijen en abonnees een duidelijk inzicht te geven in de gebruikte diensten en de vergoeding daarvoor.";

8. artikel 21 wordt vervangen door:

„*Artikel 21*

Het bepaalde in artikel 5, in artikel 9, lid 5, en in de bijlage is niet van toepassing op een geautomatiseerd boekingssysteem dat door een luchtvaartmaatschappij of een groep luchtvaartmaatschappijen in haar (hun) eigen, duidelijk als zodanig aangegeven kantoren en verkooppunten wordt gebruikt.";

9. artikel 23 wordt vervangen door:

„*Artikel 23*

De Raad neemt uiterlijk op 31 december 1997 een besluit over een herziening van deze verordening, aan de hand van een Commissievoorstel dat vóór 31 maart 1997, samen met een verslag over de toepassing van deze verordening, moet worden ingediend.";

10. de bijlage wordt vervangen door de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 april 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

BIJLAGE

„BIJLAGE

CRITERIA VOOR DE VOLGORDE VAN VLUCHTEN WAARBIJ AFZONDERLIJKE LUCHTVERVOERPRODUKTEN WORDEN AANGEBODEN

1. De vluchtmogelijkheden op hoofdschermen voor de gevraagde dag of dagen worden, tenzij een consument een andere aanvraag indient voor een persoonlijke transactie, als volgt gerangschikt:

   (i) alle ononderbroken rechtstreekse vluchten tussen de betrokken stedenparen;

   (ii) andere rechtstreekse vluchten zonder overstappen tussen de betrokken stedenparen;

   (iii) verbindingsvluchten.

2. Een consument heeft op zijn minst de mogelijkheid om te vragen dat de rangschikking op het hoofdscherm geschiedt op basis van de vertrek- of aankomsttijd en/of reisduur. Tenzij een consument het anders wenst, wordt de informatie op het hoofdscherm gerangschikt volgens de vertrektijd voor groep (i) en volgens de reisduur voor de groepen (ii) en (iii).

3. Wanneer een systeemverkoper besluit voor enig stedenpaar informatie over de vluchtschema's of tarieven van niet-deelnemende luchtvaartmaatschappijen, doch niet noodzakelijk van al die maatschappijen, op het beeldscherm weer te geven, dan dient de weergave van die informatie nauwkeurig en niet-misleidend te zijn, en mag zij geen discriminatie tussen de daarbij vermelde luchtvaartmaatschappijen inhouden.

4. Indien, naar het beste weten van de systeemverkoper, de informatie over het aantal rechtstreekse geregelde luchtdiensten en de identiteit van de betrokken luchtvaartmaatschappijen onvolledig is, wordt zulks duidelijk op het scherm vermeld.

5. Andere dan geregelde luchtdiensten worden duidelijk als zodanig aangegeven.

6. Vluchten met een stop onderweg worden duidelijk aangegeven.

7. Voor vluchten met gedeelde vluchtcode en/of joint-venture-vluchten wordt de identiteit van de luchtvaartmaatschappij die de vlucht werkelijk exploiteert duidelijk aangegeven.

8. Een systeemverkoper mag de ruimte van zijn hoofdschermen niet zodanig gebruiken dat daarbij buitensporig de nadruk wordt gelegd op één bepaalde reismogelijkheid of dat er onrealistische reismogelijkheden worden aangeboden. Wat de rechtstreekse luchtdiensten betreft, worden de vluchten niet meer dan één keer op een hoofdscherm getoond.

   Voor multi-stopdiensten waarbij wordt overgestapt, mag geen enkele vluchtcombinatie meer dan één keer op een hoofdscherm worden getoond.

9. Een hoofdscherm omvat, waar dat uitvoerbaar is, verbindingsvluchten op geregelde luchtdiensten van deelnemende luchtvaartmaatschappijen die met gebruikmaking van minimaal negen verbindingspunten tot stand zijn gebracht.

   Een systeemverkoper aanvaardt het verzoek van een deelnemende luchtvaartmaatschappij om opneming van een onrechtstreekse luchtdienst in het systeem, behalve indien het traject langer is dan 130 % van de afstand langs grootcirkels tussen de beide luchthavens. Verbindingspunten waartussen de afstand meer dan 130 % bedraagt, hoeven niet te worden gebruikt.

10. Vluchten met overstap worden op dezelfde wijze behandeld en op het scherm weergegeven als verbindingsvluchten, dat wil zeggen één regel per vliegtuig."

Voorstel voor een richtlijn van de Raad met betrekking tot maatregelen tegen luchtverontreiniging door emissies van motorvoertuigen en tot wijziging van Richtlijn 70/220/EEG

(93/C 56/05)

COM(92) 572 def. — SYN 448

(Door de Commissie ingediend op 20 januari 1993)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat maatregelen dienen te worden vastgesteld die de eenheid van de interne markt waarborgen; dat de interne markt een ruimte zonder binnengrenzen omvat waarin het vrije verkeer van goederen, personen, diensten en kapitaal is gewaarborgd;

Overwegende dat het eerste actieprogramma van de Europese Gemeenschap inzake het milieu [1], waaraan de Raad op 22 november 1973 zijn goedkeuring heeft gehecht, reeds maant rekening te houden met de laatste vorderingen op wetenschappelijk gebied in de strijd tegen de luchtverontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen en in deze zin de reeds vastgestelde richtlijnen aan te passen; dat overeenkomstig het vijfde actieprogramma, dat op 30 maart 1992 door de Commissie werd goedgekeurd [2], extra inspanningen moeten worden geleverd met het oog op een aanzienlijke verlaging van het huidige niveau van verontreiniging door uitlaatgassen van motorvoertuigen;

Overwegende dat de beoogde doelstellingen, namelijk de vermindering van verontreinigende emissies door motorvoertuigen en de totstandbrenging en werking van de interne markt voor motorvoertuigen, niet op afdoende wijze door de Lid-Staten afzonderlijk kunnen worden verwezenlijkt en derhalve beter op Gemeenschapsniveau kunnen worden verwezenlijkt door de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten met betrekking tot maatregelen tegen luchtverontreiniging door emissies;

Overwegende dat Richtlijn 70/220/EEG [3], zoals laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 93/.../EEG [4], een van de afzonderlijke richtlijnen van de EEG-goedkeuringsprocedure is die is ingesteld bij Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan [5], laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/53/EEG [6];

Overwegende dat in Richtlijn 70/220/EEG grenswaarden zijn vastgesteld voor de emissies van koolmonoxide en onverbrande koolwaterstoffen die van motoren van dergelijke voertuigen afkomstig zijn; dat deze grenswaarden voor de eerste maal bij Richtlijn 74/290/EEG [7] zijn verlaagd en overeenkomstig Richtlijn 77/102/EEG [8] zijn aangevuld met grenswaarden voor de toegestane emissie van stikstofoxiden; dat de grenswaarden voor deze drie soorten verontreinigingen achtereenvolgens zijn verlaagd bij de Richtlijnen 78/665/EEG [9], 83/351/EEG [10] en 88/76/EEG [11]; dat bij Richtlijn 88/436/EEG [12] grenswaarden voor de emissie van verontreinigende deeltjes door dieselmotoren en bij Richtlijn 89/458/EEG [13] strengere Europese normen voor de uitstoot van verontreinigende gassen door auto's met een cilinderinhoud van minder dan 1,4 l zijn ingevoerd; dat deze normen zijn uitgebreid tot alle personenauto's, ongeacht hun cilinderinhoud, op basis van een verbeterde Europese testprocedure met een rijcyclus buiten bebouwde gebieden en voorschriften betreffende de verdampingsemissie en de duurzaamheid van met de emissie samenhangende voertuigonderdelen alsmede strengere normen voor emissies van verontreinigende deeltjes door auto's met een dieselmotor, die bij Richtlijn 91/441/EEG [14] zijn ingevoerd; dat personenauto's bestemd voor het vervoer van meer dan zes passagiers en met een maximummassa van meer dan 2 500 kg, lichte bedrijfsvoertuigen en terreinvoertuigen, die onder het toepassingsgebied van Richtlijn 70/220/EEG vallen en waarvoor tot dusver minder strenge normen golden, bij Richtlijn 93/.../EEG aan even strenge normen zijn onderworpen als die voor personenauto's, rekening houdend met de bijzondere eigenschappen van deze voertuigen;

Overwegende dat uit het door de Commissie op dit terrein verrichte werk is gebleken dat de beste technologieën waarover de industrie in de Gemeenschap thans beschikt verder kunnen worden geperfectioneerd zodat personen-

(1) PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 1.
(2) COM(92) 23 def. van 30 maart 1992.
(3) PB nr. L 76 van 6. 4. 1970, blz. 1.
(4) Doc. 10079/92 van de Raad van 18 november 1992.
(5) PB nr. L 42 van 23. 2. 1970, blz. 1.
(6) PB nr. L 225 van 10. 8. 1992, blz. 1.
(7) PB nr. L 159 van 15. 6. 1974, blz. 61.
(8) PB nr. L 32 van 3. 2. 1977, blz. 32.
(9) PB nr. L 223 van 14. 8. 1978, blz. 48.
(10) PB nr. L 197 van 20. 7. 1983, blz. 1.
(11) PB nr. L 36 van 9. 2. 1988, blz. 1.
(12) PB nr. L 214 van 6. 8. 1988, blz. 1.
(13) PB nr. L 226 van 3. 8. 1989, blz. 1.
(14) PB nr. L 242 van 30. 8. 1991, blz. 1.

auto's aan aanzienlijk verlaagde emissiegrenswaarden kunnen voldoen; dat de voorgestelde normen zowel voor de goedkeuring van nieuwe voertuigtypen als voor de controle op de overeenstemming van de produktie zullen gelden, daar de gewijzigde methode voor bemonstering en statistische beoordeling het mogelijk maakt de toleranties in de grenswaarden van vorige stadia van Richtlijn 70/220/EEG te laten vervallen;

Overwegende dat de Commissie uitgebreid overleg met belanghebbende partijen heeft gepleegd, waarvan het hoogtepunt werd gevormd door het symposium „Auto-emissies 2000" op 21 en 22 september 1992; dat daarbij is gebleken dat de huidige aanpak, die op de emissies via de uitlaat is toegespitst, voor het stadium na de implementatie van de voorschriften van deze richtlijn slechts één aspect zal vormen in het kader van een veelzijdigere aanpak welke alle maatregelen moet omvatten die de door het wegverkeer veroorzaakte verontreiniging kunnen verminderen; dat in het huidige stadium slechts een indicatieve opsomming kan worden gegeven van alle parameters waarvan is vastgesteld dat zij een significante invloed op deze verontreiniging hebben; dat de Commissie zich zal belasten met het noodzakelijke onderzoek naar technologische, milieu- en rendabiliteitsaspecten, ten einde vóór juni 1994 gekwantificeerde doelstellingen voor de communautaire maatregelen voor het jaar 2000 aan te geven;

Overwegende dat de Lid-Staten de mogelijkheid dient te worden geboden om door middel van fiscale stimuleringsmaatregelen het op de markt brengen van voertuigen die aan de voorschriften van deze richtlijn beantwoorden, te bespoedigen; dat het raadzaam lijkt in deze richtlijn de op het voorkomen van distorsies in de interne markt gerichte structuur voor dergelijke stimuleringsmaatregelen te volgen, zoals vastgesteld in Richtlijn 92/97/EEG [1] tot beperking van het geluidsniveau van motorvoertuigen;

Overwegende dat de krachtens deze richtlijn opgelegde verplichting tot voorafgaande kennisgeving geen afbreuk doet aan verplichtingen tot voorafgaande kennisgeving die krachtens andere bepalingen van het Gemeenschapsrecht, met name artikel 93, lid 3, van het Verdrag, zijn opgelegd;

Overwegende dat het past dat de Raad vóór 31 december 1995 de eisen voor fase 2000 vaststelt waartoe de Commissie vóór 30 juni 1994 een voorstel zal indienen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage I bij Richtlijn 70/220/EEG wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze richtlijn.

Artikel 2

1. Met ingang van 1 juli 1994 aanvaarden de Lid-Staten de naleving van de voorschriften van Richtlijn 70/220/EEG, als gewijzigd bij deze richtlijn, voor de doeleinden van de artikelen 4, lid 1, en 7, lid 1, van Richtlijn 70/156/EEG.

2. Met ingang van 1 januari 1996 mogen de Lid-Staten om redenen in verband met de luchtverontreiniging door emissies niet langer

— de EEG-goedkeuring verlenen overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Richtlijn 70/156/EEG, noch

— de nationale goedkeuring verlenen, tenzij men zich beroept op de bepalingen van artikel 8, lid 2, van Richtlijn 70/156/EEG,

voor een type voertuig, indien niet aan de voorschriften van Richtlijn 70/220/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn, is voldaan.

3. Met ingang van 1 januari 1997

— mogen de Lid-Staten certificaten van overeenstemming waarvan nieuwe voertuigen overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 70/156/EEG vergezeld gaan, niet langer als geldig beschouwen voor de doeleinden van artikel 7, lid 1, van die richtlijn, en

— moeten de Lid-Staten de registratie, de verkoop en het in het verkeer brengen weigeren van nieuwe voertuigen die niet vergezeld gaan van een certificaat van overeenstemming overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 70/156/EEG, tenzij beroep kan worden gedaan op de bepalingen van artikel 8, lid 2, van Richtlijn 70/156/EEG,

om redenen in verband met de luchtverontreiniging door emissies, indien niet aan de voorschriften van Richtlijn 70/220/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn, is voldaan.

Artikel 3

De Lid-Staten mogen alleen met betrekking tot motorvoertuigen die voldoen aan Richtlijn 70/220/EEG, als gewijzigd bij deze richtlijn, in fiscale stimuleringsmaatregelen voorzien. Deze maatregelen dienen in overeenstemming te zijn met de bepalingen van het Verdrag en voorts te voldoen aan de volgende voorwaarden:

— zij moeten gelden voor alle nieuwe voertuigen die op de markt van een Lid-Staat in de handel worden gebracht en die vervroegd aan de voorschriften van Richtlijn 70/220/EEG, als gewijzigd bij deze richtlijn, voldoen;

— zij moeten een einde nemen zodra ingevolge artikel 2, lid 3, de vastgestelde emissiegrenswaarden voor nieuwe motorvoertuigen van kracht worden;

— zij moeten voor elk type motorvoertuig een bedrag vertegenwoordigen dat aanzienlijk lager ligt dan de extra kosten van de technische oplossingen die zijn ingevoerd om de vastgestelde waarden na te leven en van de installatie daarvan op het voertuig.

De Commissie moet te gepasten tijde in kennis worden gesteld van de voornemens om fiscale stimuleringsmaatregelen als bedoeld in de eerste alinea in te stellen of te wijzigen. Voordat deze maatregelen van kracht worden

[1] PB nr. L 371 van 19. 12. 1992, blz. 1.

moet de Commissie haar toestemming verlenen; zij dient daarbij in het bijzonder rekening te houden met de gevolgen van dergelijke maatregelen voor de interne markt.

Artikel 4

De Raad stelt vóór 31 december 1995 op de in het Verdrag voorgeschreven wijze een richtlijn vast over een vóór 30 juni 1994 door de Commissie in te dienen voorstel voor een verdere fase van de communautaire maatregelen tegen de door het wegverkeer veroorzaakte luchtverontreiniging.

In die richtlijn, die betrekking zal hebben op het tijdvak na het jaar 2000, zal er rekening mee worden gehouden dat het noodzakelijk is bij deze maatregelen andere aspecten dan alleen maar verscherpte grenswaarden in aanmerking te nemen. Er zal worden overgegaan tot een raming van de kosten en een beoordeling van de voordelen van dergelijke maatregelen die ten opzichte van de nagestreefde doelstellingen evenredig en redelijk moeten zijn. De toekomstige strategie zal onder meer op de volgende aspecten zijn gebaseerd:

1. luchtkwaliteit

   Noodzaak van de naleving van de communautaire criteria inzake luchtkwaliteit en implementatie van gemeenschappelijke communautaire maatregelen betreffende de controle op en de meting van de luchtkwaliteit;

2. verdere verscherpingen van de voorschriften van deze richtlijn

   op basis van een beoordeling van:

   — de mogelijkheden van de traditionele motor- en naverbrandingstechnologie,

   — mogelijke verbeteringen van de beproevingsmethode, bij voorbeeld koudstartsysteem, duurzaamheid, verdampingsemissie,

   — mogelijkheden van nieuwe aandrijvingstechnieken, bij voorbeeld elektrische tractie,

   — maatregelen in verband met verscherpte keurings- en onderhoudsvoorschriften ter ondersteuning van de typegoedkeuring, waaronder bij voorbeeld boorddiagnosesystemen,

   — de mogelijke noodzaak van:

     i) specifieke grenswaarden voor HC en NO_x naast een cumulatieve grenswaarde, en

     ii) maatregelen betreffende verontreinigende stoffen waarvoor nog geen voorschriften zijn vastgesteld;

3. aanvullende technische maatregelen in het kader van bijzondere richtlijnen, waaronder:

   — verbeteringen van de brandstofkwaliteit en voorschriften betreffende alternatieve brandstoffen (onder meer biobrandstoffen) voor zover het de emissies van voertuigen betreft,

   — verscherping van de voorschriften inzake het keurings- en onderhoudsprogramma;

4. een coherente strategie voor andere aanvullende maatregelen met betrekking tot doelstellingen inzake luchtkwaliteit, waaronder:

   — het treffen van fiscale stimuleringsmaatregelen,

   — verkeersbeheer,

   — verbetering en uitbreiding van het openbare stadsvervoer.

De verlaagde grenswaarden van de bedoelde nieuwe richtlijn zullen voor nieuwe typegoedkeuringen niet vóór 1 januari 2000 van toepassing zijn. De voorwaarden voor het verlenen van belastingsvoordelen op basis van deze grenswaarden worden door de Raad vastgesteld.

Artikel 5

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 juli 1994 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE

WIJZIGINGEN VAN DE BIJLAGEN BIJ RICHTLIJN 70/220/EEG, ALS GEWIJZIGD BIJ RICHTLIJN 93/. . ./EEG (1)

BIJLAGE I

1. Punt 3.1 wordt gelezen:

„3.1. De aanvraag om goedkeuring overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 70/156/EEG van een type motorvoertuig wat betreft de uitlaatemissies, de verdampingsemissies en de duurzaamheid van de voorzieningen tegen luchtverontreiniging wordt ingediend door de voertuigfabrikant.".

2. Punt 4 wordt gelezen:

„4. VERLENING VAN DE EEG-GOEDKEURING

4.1. Indien aan de toepasselijke voorschriften is voldaan, wordt EEG-goedkeuring verleend overeenkomstig artikel 4, lid 3, van Richtlijn 70/156/EEG.

4.2. In bijlage IX is een model van het EEG-goedkeuringsformulier opgenomen.".

3. In punt 5.3.1.4 worden de kolomtitels en de eerste rij van de tabel voor voertuigen van categorie M vervangen door het volgende:

Voertuigcategorie	Referentiemassa M_R (in kg)	Grenswaarden				
		Massa koolmonoxide L1 (in g/km)		Gecombineerde massa koolwaterstoffen en stikstofoxiden L2 (in g/km)		Massa deeltjes L3 (in g/km)
		Benzine	Diesel	Benzine	Diesel	Diesel
M (2)	Alle	2,2	1,0	0,5	0,7 (1)	0,08 (1)

(1) Tot en met 30 september 1999 gelden voor voertuigen met dieselmotoren met directe inspuiting de volgende grenswaarden:
L2 = 0,9 g/km en L3 = 0,10 g/km.

(2) Met uitzondering van:
— voertuigen bestemd voor meer dan zes personen, inclusief de bestuurder;
— voertuigen met een maximummassa van meer dan 2 500 kg.

4. Punt 7 wordt gelezen:

„7. CONFORMITEIT VAN DE PRODUKTIE

7.1. Als algemene regel geldt dat de maatregelen die worden getroffen om de conformiteit van de produktie te garanderen, in overeenstemming zijn met de bepalingen van artikel 10 van Richtlijn 70/156/EEG.

De conformiteit van de produktie wordt gecontroleerd op basis van de gegevens van het goedkeuringsformulier van bijlage IX bij deze richtlijn.

Indien de controleprocedure van de fabrikant voor de bevoegde instantie niet bevredigend is, worden de punten 2.4.2 en 2.4.3 van bijlage X bij Richtlijn 70/156/EEG toegepast.

7.1.1. Indien een proef van type I moet worden uitgevoerd en een voertuigtype een of meer uitbreidingen heeft ondergaan, worden de proeven verricht op het voertuig (de voertuigen) zoals omschreven in de oorspronkelijke aanvraag om goedkeuring.

(1) De huidige stand van het voorstel is te vinden in doc. 10079/92 van de Raad van 18 november 1992 (ENT 138/ENV 287).

7.1.1.1. Conformiteit van het voertuig bij een proef van type I

Na de selectie door de bevoegde instantie mag de fabrikant geen wijzigingen meer aanbrengen in de geselecteerde voertuigen.

7.1.1.1.1. Drie voertuigen worden aselect uit de serie genomen en op de in punt 5.3.1 van deze bijlage beschreven wijze beproefd. De verslechteringsfactoren worden op dezelfde wijze toegepast. De grenswaarden zijn in punt 5.3.1.4 van deze bijlage vermeld.

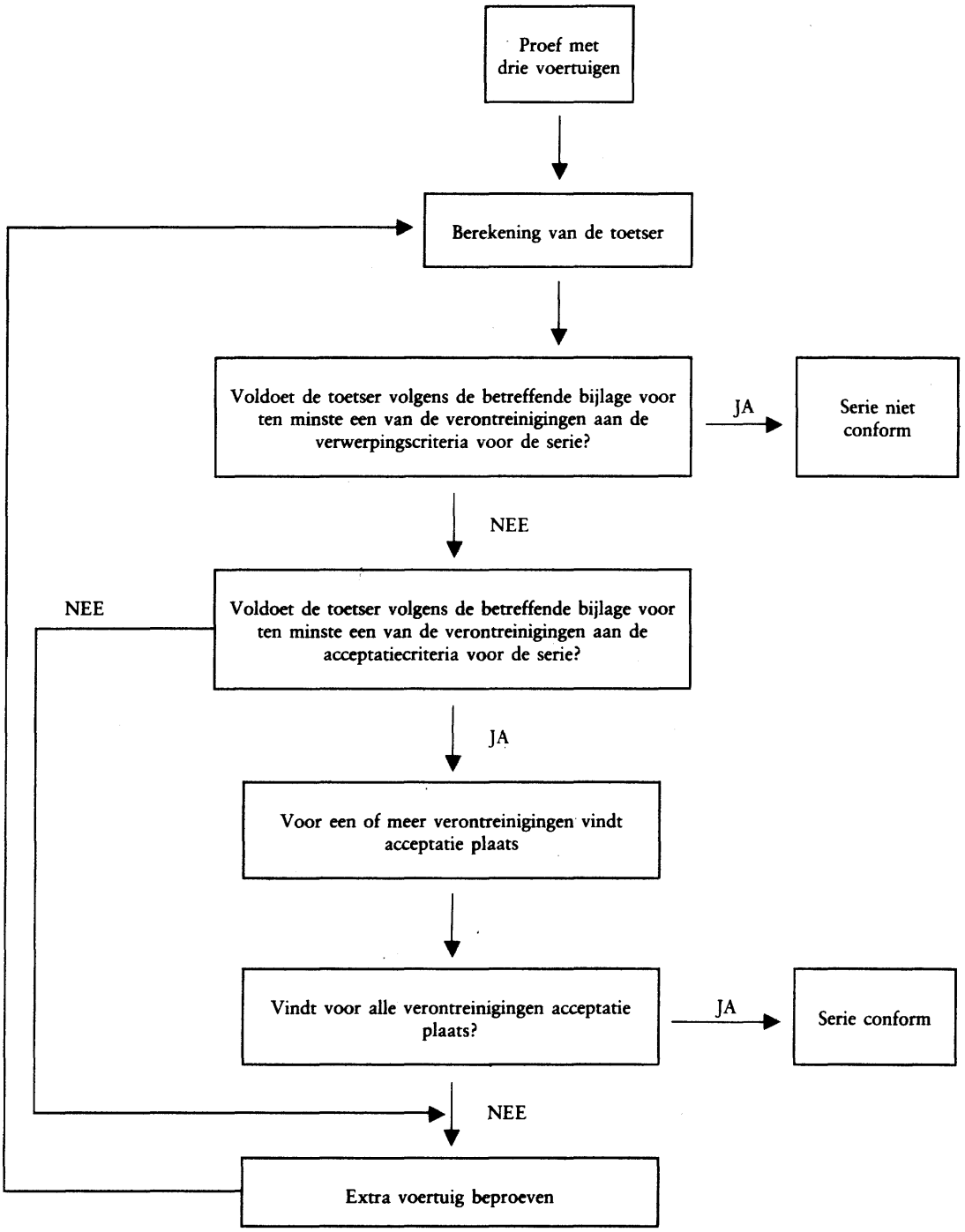
7.1.1.1.2. Indien de door de fabrikant overeenkomstig bijlage X bij Richtlijn 70/156/EEG opgegeven standaarddeviatie van de produktie voor de bevoegde instantie bevredigend is, worden de proeven overeenkomstig aanhangsel 1 van deze bijlage uitgevoerd.

Indien de door de fabrikant overeenkomstig bijlage X bij Richtlijn 70/156/EEG opgegeven standaarddeviatie van de produktie voor de bevoegde instantie niet bevredigend is, worden de proeven overeenkomstig aanhangsel 2 van deze bijlage uitgevoerd.

7.1.1.1.3. De produktie van een serie wordt op basis van een proef op een steekproef van voertuigen als conform dan wel niet conform beschouwd, zodra voor alle verontreinigingen acceptatie dan wel voor een van de verontreinigingen acceptatie plaatsvindt op basis van de proefcriteria van het betreffende aanhangsel.

Wanneer voor een van de verontreinigingen verwerping plaatsvindt, wordt de beslissing hiertoe niet gewijzigd door eventuele aanvullende proeven die worden verricht om tot een beslissing inzake de overige verontreinigingen te komen.

Indien geen acceptatie plaatsvindt voor alle verontreinigingen en geen verwerping plaatsvindt voor een van de verontreinigingen, wordt de proef met een ander voertuig herhaald (zie figuur I.7).

Proef met drie voertuigen
Berekening van de toetser
Voldoet de toetser volgens de betreffende bijlage voor ten minste een van de verontreinigingen aan de verwerpingscriteria voor de serie?
JA
Serie niet conform
NEE
Voldoet de toetser volgens de betreffende bijlage voor ten minste een van de verontreinigingen aan de acceptatiecriteria voor de serie?
NEE
JA
Voor een of meer verontreinigingen vindt acceptatie plaats
Vindt voor alle verontreinigingen acceptatie plaats?
JA
Serie conform
NEE
Extra voertuig beproeven

Figuur I.7

7.1.1.2. In afwijking van het bepaalde in punt 3.1.1 van bijlage III worden de proeven verricht met voertuigen waarmee nog niet is gereden.

7.1.1.2.1. Op verzoek van de fabrikant worden de proeven evenwel verricht op voertuigen die reeds zijn ingereden:

— tot maximaal 3 000 km voor voertuigen met elektrische ontsteking;

— tot maximaal 15 000 km voor voertuigen met compressieontsteking.

In dit geval wordt het inrijden verzorgd door de fabrikant, die zich ertoe verbindt geen wijzigingen in het voertuig aan te brengen.

7.1.1.2.2. Indien de fabrikant het voertuig wenst in te rijden (tot x km, waarbij $x \leqslant 3\,000$ km voor voertuigen met elektrische ontsteking en $x \leqslant 15\,000$ km voor voertuigen met compressieontsteking), wordt onderstaande procedure gevolgd:

— de verontreinigingsemissies (type I) worden bij het eerste beproefde voertuig gemeten na 0 km en na x km;

— voor elk van de verontreinigingen wordt de verloopcoëfficiënt berekend op onderstaande wijze:

$$\frac{\text{emissies na x km}}{\text{emissies na 0 km}}$$

Deze coëffiënt kan kleiner zijn dan 1;

— de volgende voertuigen worden niet ingereden, doch in plaats daarvan wordt de waarde van de emissie na 0 km met behulp van de verloopcoëfficiënt gecorrigeerd.

In dit geval worden de volgende waarden genomen:

— de waarden na x km voor het eerste voertuig,

— de waarden na 0 km vermenigvuldigd met de verloopcoëfficiënt voor de volgende voertuigen.

7.1.1.2.3. Al deze proeven mogen worden uitgevoerd met brandstof van handelskwaliteit. Op verzoek van de fabrikant mogen echter de in bijlage VIII beschreven referentiebrandstoffen worden gebruikt.

7.1.2. Indien een proef van type III nodig is, wordt deze verricht bij alle voor de COP-proef van type I (zie punt 7.1.1.1) geselecteerde voertuigen. Er moet worden voldaan aan de voorwaarden van punt 5.3.3.2.

7.1.3. Indien een proef van type IV nodig is, wordt deze verricht overeenkomstig punt 7 van bijlage VI.".

Aanhangsel 1

1. Dit aanhangsel geeft een beschrijving van de procedure die moet worden gevolgd om na te gaan of bij de proef van type I aan de eisen betreffende de conformiteit van de produktie is voldaan ingeval de door de fabrikant opgegeven standaarddeviatie van de produktie bevredigend is.

2. Bij een minimumsteekproefomvang van 3 wordt de steekproef zo uitgevoerd dat een partij met 40 % uitval de proef met een kans van 0,95 doorstaat (risico fabrikant = 5 %), terwijl een partij met 65 % uitval de proef met een kans van 0,1 doorstaat (risico consument = 10 %).

3. Voor elk van de in de punten 5.3.1.4 van bijlage I genoemde verontreinigingen wordt de volgende procedure gevolgd (zie figuur I.7).

L = De natuurlijke logaritme van de voor de verontreiniging geldende grenswaarde.

x_i = De natuurlijke logaritme van de meetwaarde voor het i-de voertuig van de steekproef.

s = Een schatting van de standaarddeviatie voor de produktie (nadat de natuurlijke logaritme van de meetwaarden is bepaald).

n = De momentele steekproefomvang.

4. Bereken voor de steekproef de toetser, die de som is van de genormaliseerde afwijkingen van de grenswaarde en als volgt is gedefinieerd:

$$\frac{1}{s} \sum_{i=1}^{n} (L - x_i)$$

5. Dan:

— vindt voor de verontreiniging acceptatie plaats indien de toetser groter is dan de in tabel I.1.5 vermelde acceptatiegrens;

— vindt voor de verontreiniging verwerping plaats indien de toetser kleiner is dan de in tabel I.1.5 vermelde verwerpingsgrens;

— wordt in de overige gevallen een extra voertuig beproefd overeenkomstig punt 7.1.1.1 van bijlage I en wordt de berekening voor de met één exemplaar uitgebreide steekproef opnieuw uitgevoerd.

TABEL I.1.5

Cumulatief aantal beproefde voertuigen (momentele steekproefomvang)	Acceptatiegrens	Verwerpingsgrens
3	3,327	- 4,724
4	3,261	- 4,790
5	3,195	- 4,856
6	3,129	- 4,922
7	3,063	- 4,988
8	2,997	- 5,054
9	2,931	- 5,120
10	2,865	- 5,185
11	2,799	- 5,251
12	2,733	- 5,317
13	2,667	- 5,383
14	2,601	- 5,449
15	2,535	- 5,515
16	2,469	- 5,581
17	2,403	- 5,647
18	2,337	- 5,713
19	2,271	- 5,779
20	2,205	- 5,845
21	2,139	- 5,911
22	2,073	- 5,977
23	2,007	- 6,043
24	1,941	- 6,109
25	1,875	- 6,175
26	1,809	- 6,241
27	1,743	- 6,307
28	1,677	- 6,373
29	1,611	- 6,439
30	1,545	- 6,505
31	1,479	- 6,571
32	- 2,112	- 2,112

Aanhangsel 2

1. Dit aanhangsel geeft een beschrijving van de procedure die moet worden gevolgd om na te gaan of bij de proef van type I aan de eisen betreffende de conformiteit van de produktie is voldaan ingeval de fabrikant geen of onvoldoende bewijzen levert van de standaarddeviatie van de produktie.

2. Bij een minimumsteekproefomvang van 3 wordt de steekproef zo uitgevoerd dat een partij met 40 % uitval de proef met een kans van 0,95 doorstaat (risico fabrikant = 5 %), terwijl een partij met 65 % uitval de proef met een kans van 0,1 doorstaat (risico consument = 10 %).

3. De metingen van de in punt 5.3.1.4 van bijlage I bedoelde verontreinigingen worden geacht een lognormale verdeling te hebben en moeten eerst in hun natuurlijke logaritme worden omgezet. Laat m_0 en m respectievelijk de minimum- en maximumsteekproefomvang zijn ($m_0 = 3$ en $m = 32$) en n het nummer van het momenteel beproefde exemplaar.

4. Als $x_1, x_2, \ldots, x_j$ de natuurlijke logaritmen zijn van de reeks meetwaarden van de verontreiniging en L de natuurlijke logaritme van de grenswaarde voor de verontreiniging, dan wordt gedefinieerd:

$$d_j = x_j - L$$

$$\bar{d}_n = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^{n} d_j \text{ en}$$

$$V_n^2 = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^{n} (d_j - \bar{d}_n)^2$$

5. In tabel I.2.5 staan de waarden van de acceptatiegrens (A_n) en de verwerpingsgrens (B_n) als functie van het nummer van het momenteel beproefde exemplaar. Met de toetser, de verhouding d_n / V_n, wordt op onderstaande wijze bepaald of een serie geaccepteerd of verworpen wordt:

   Voor $m_0 \leqslant n \leqslant m$:

   — wordt de serie geaccepteerd indien $d_n / V_n \leqslant A_n$;

   — wordt de serie verworpen indien $d_n / V_n \geqslant B_n$;

   — wordt een extra meting gedaan indien $A_n < d_n / V_n < B_n$.

6. *Opmerkingen*

   Onderstaande recursieve formules zijn nuttig voor de berekening van de opeenvolgende waarden van de toetser:

$$\bar{d}_n = (1 - \frac{1}{n}) \bar{d}_{n-1} + \frac{1}{n} d_n$$

$$V_n^2 = (1 - \frac{1}{n}) V_{n-1}^2 + \frac{(\bar{d}_n - d_n)^2}{n-1}$$

$$(n = 2, 3, \ldots; \bar{d}_1 = d_1; V_1 = 0).$$

TABEL I.2.5

Minimumsteekproefomvang = 3.

Cumulatief aantal beproefde voertuigen (momentele steekproefomvang)	Acceptatiegrens A_n	Verwerpingsgrens B_n
3	-0,80381	16,64743
4	-0,76339	7,68627
5	-0,72982	4,67136
6	-0,69962	3,25573
7	-0,67129	2,45431
8	-0,64406	1,94369
9	-0,61750	1,59105
10	-0,59135	1,33295
11	-0,56542	1,13566
12	-0,53960	0,97970
13	-0,51379	0,85307
14	-0,48791	0,74801
15	-0,46191	0,65928
16	-0,43573	0,58321
17	-0,40933	0,51718
18	-0,38266	0,45922
19	-0,35570	0,40788
20	-0,32840	0,36203
21	-0,30072	0,32078
22	-0,27263	0,28343
23	-0,24410	0,24943
24	-0,21509	0,21831
25	-0,18557	0,18970
26	-0,15550	0,16328
27	-0,12483	0,13880
28	-0,09354	0,11603
29	-0,06159	0,09480
30	-0,02892	0,07493
31	0,00449	0,05629
32	0,03876	0,03876